

МІСЯЦЬ

№ 26

ЛИЕТУВА

Padaria Caieiras

KEPYKLA, MAISTO IR GĖRIMU

PARDUOTUVĖ

SAVININKAI

ONA IR EDVARDAS PAŽERAI

Vila Crescuma — Caieiras — E. F. S. J. — Est. S. Paulo

DVISAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

Revista Litwana

NOSSA LITUANIA

Diretor Proprietario Responsável:
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

ADRESAS:

REDAKCIJA IR ADMINISTRACIJA:
RUA VENDA NOVA, 116 - VILA ZELINA
SÃO PAULO

KORESPONDENCIJAI:
CAIXA POSTAL 4118 - SÃO PAULO

KAINA: BRAZILIOJE: METAMS CR. \$ 75,00

PUSEI METU CR. \$ 38,00
KITUOSE KRASTUOSE: DOL. \$ 5
ATSKIRO NR. KAINA: CR. \$ 3,00

MAŠINRAŠČIO PAMOKOS

perrašinėjimai ir rotatoriaus darbai.

Prityrusi mokytoja, dėsciusi mašinraštį 10 metų savo mokykloje, duoda privačias mašinraščio pamokas. Akla sistema, išbandytas metodas, priimamas atlyginimas. Pamokos vyksta ir pietų pertraukos metu. Čia pat priimami perrašinėjimai, rotatoriaus darbai ir taisomos rašomosios mašinos

Av. Tiradentes, 1027 "PENA"

VYRŲ IR MOTERŲ RUBŲ SIUVYKLA

Atelier de Modas

ALEKSANDER BAGDONAS

Rua Pedro de Tapetinga 275 - Edifício Condição - a. sala 72 - Tel. 4-7482

Siuvykla VILNIUS

SAVININKAS JUOZAS KARPAVICIUS

VYRU IR MOTERU DRABUZIAI
SPECIALUS PATARNAVIMAS
PRIENAMOS KAINOS

AV. DUQUE DE CAXIAS, 237 - SÃO PAULO

VIENTELIAI ATSTOVAI
GARSIOJO VANDENS
LINDOYA

ALAUŠ VARYKLOS COLUMBIA S/A.

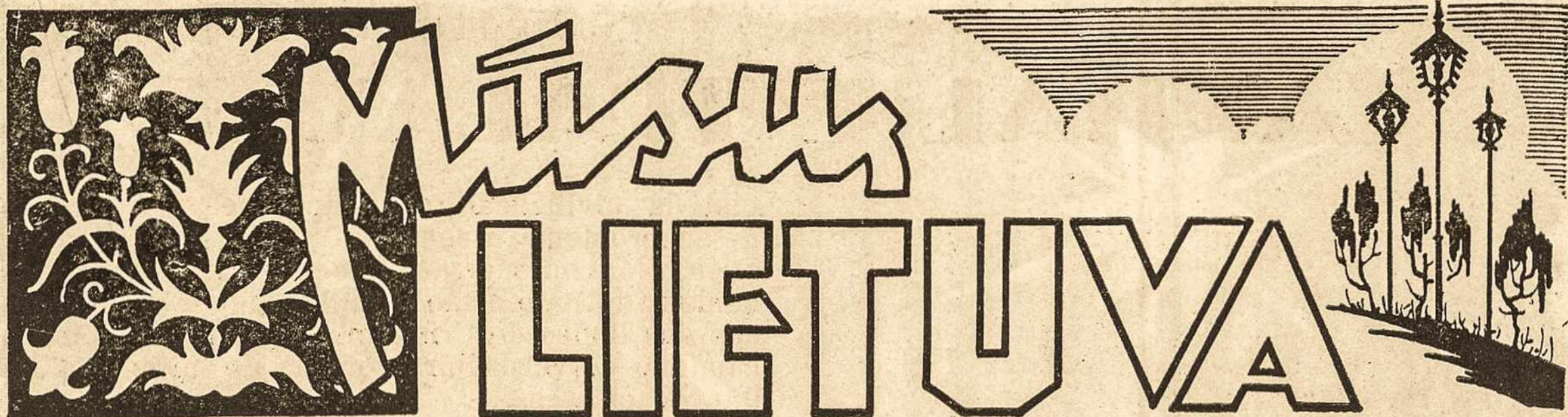
GAMINIŲ PLATINTOJAI

IRMĀOS CARRIERI

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę.
Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

RUA DINO BUENO, 795 a 835
TELEFONES: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal, 3967
SÃO PAULO

DVISAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

1948 (I m.)

São Paulo (Brasil) Gruodžio 25 d. (Dezembro)

Nr. 26

MUMS LAIME, LIETUVAI LAISVE, TEATNESĀ NAUJIEJI METAI

KLEMENSAS JŪRA

RAMYBĖ ŽMONĖMS GEROS VALIOS...

Ir nužengs po kančių nuo Golgotos,
Vėl atgimęs pasaulio žmogus,
Ištikės paskutinis Pilotas,
Kaip šaltinis švies tyras dangus.

B. B.

Gloria in excelsis Deo...

Garbė Dievui aukštybėse ir ramybė žemėje geros valios žmonėms... — kartoja visų lūpos ir širdys sėdant prie švento Kūčių stalo, laužiant plotkeles ir linkint visiems artimiesiems ir svečiams laimės ir sveikatos.

Pasaulis tilsta. Šventojo Vakarų rimtis ir ramybė gaubia žmoniją. Pagieža ir pikti jausmai visų širdyse užleidžia vietą rimčiai, ramybei ir Didžiajai Palaimai. Viso pasaulio tikintieji šį vakarą giliai susimąsto. Visų krūtines užpildo dažnam toks retas atgimimo jausmas.

Ramybė žemėje geros valios žmonėms!..

Su šventos palaimos ir ramybės linkėjimais ir mes, viso pasaulio kontinentuose išblaškytieji lietuviai, sutinkame šventąjį Kristaus Gimimo Rytą. Tik, ar susirinks prie bendro Kūčių stalo išblaškytos šeimos? Ar susės greta broliai, seserys tėvai ir motinos? Dėja...

Daug tūkstančių lietuvių sutinka Šventes Australijos tyrumose, Kanados miškuose, po Pietų Kryžiaus žvaigždėmis, Sibiro ir Altajaus sniegunuose ir... tamsiose Tėvynės giriose. O samanotose tėviškėse tylu. Tenai žilagalvė motina praradusi sūnus ir dukras, nubraukia karčią ašarą ir tamsioje vienuoje įsiklauso į spengiančią ir šaltą nakties tylą...

Mes jau seniai nebegirdime žvangančių varpelių, girgždančio sniego tylią raratų naktį. Bet

ir tenai dabar taip graudingai tylu. Tokia širdį plėšianti alpi gūduma apglobusi tėviškėlę...

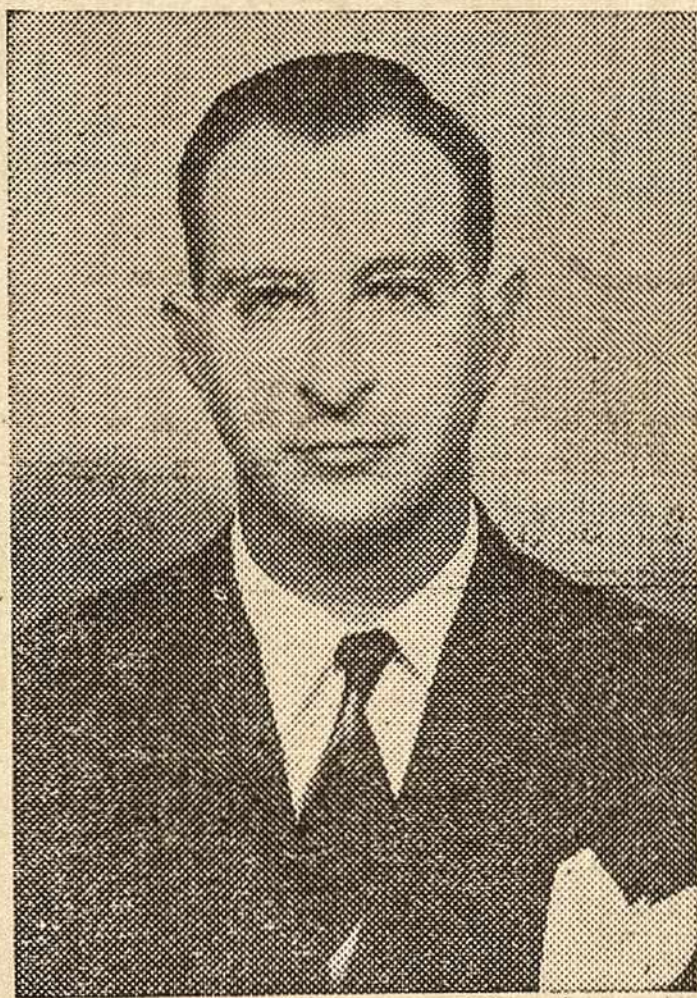
Tik... ir Šventosios Nakties rimtį tenai sudrumsčia niaurus dūkstančių mefistofelių kvatojimas — kulkosvaidžių tratėjime ir šautuvų salvėse...

Ramybės ir palaimos linkėjimus pakeičia azijatiškųjų atėjūnų melo ir pikto pasityčiojimo himnai, apie tariamas laisves ir kankinamų mūsų brolių dėkingumą kankintojams. Ir kada visas pasaulis tiki žmonijos dvasiniu atgimimu, tenai... nepalaujamai liejasi kraujas, nekaltos ašaros. Triumfuoja smurtas ir melas. Ir tada, mūsų kovojančių brolių širdyse neišraujamai auga dar didesnis keršto ir kovos jausmas...

Lietuvis kovotojas — Tėvynės laisvės gynėjas atsisės prie Kūčių stalo pavojingoje miško glūdomoje. Atsisės nebe tas linksmas lietuviškų dirvų artojas, kurio lūpose netilo skambioji daina ir veiduose nenyko šviesi šypsena... Dabar susirenka miško tankumyne užgrūdinto veido kovotojai. Geležinės valios ir plieninio tikėjimo kovos pergale — Lietuvos girių partizanai! Jų akys be juoko ir be ašarų. Jų veidai tylūs, bet šviečia tikėjimu. Jų gysluotos rankos dar kiekiau spaudžia ginklą. Už tėvų — protėvių žemelę! Už Amžinąją Lietuvą!...

O Vorkutos, Altajaus ir Sibiro taigų lietuviai, plakami žmoniškumo kibirkštėlę praradusių budelių, tik mintimis sėda prie Kūčių stalo. Tik mintimis, žvangant varpeliams, važiuoja į kaimo bažnytėlę raratų... O tikrovėje: tyliomis voromis, sušalę ir išbadėję slenka su kirviais nupūslijosiose rankose į Sibiro plačiausius miškus; slenka į Uralo rudos kasyklas; kruvinomis rankomis rita akmenis autostradoms, kuriomis važinėsis jų pa-

CAPITAL E TRABALHO

Dr. José Ferreira Carrato

Vai cada vez mais profundo o abismo cavado entre o capital e o trabalho. Esta será talvez a característica predominante dos dias difíceis que estamos vivendo, augurando o fracasso even-

vergėjai ir budeliai... Ir ši Ramybės rytą, taip kaip ir kasdiena, vienas po kito krinta išsekę, iškamautos po kankintojo bizūnų ir — duslus šūvis suteikia lauktąją, pasiilgtąją ramybę... Jų lūpos paskutinį kartą sušnabžda maldos žodžius ir kančių golgotą baigusios širdys seledėja. Jų išsekusius griaučius, kaip keršto šaukimą, kaip didžiąją kultūringosios žmonijos gėdą, paslėpia poliarinis sniegas.

Su šventos Ramybės viltimi susėda prie Kūčių stalo kelios dešimtys tūkstančių mūsų brolių purvinose tremtinių landynėse Vakariniėje Europoje. Pro cementinių barakų plyšius skverbiasi šaltis; ant stalo nesibaigiantis alkis; ant išbadėjusių, sušalusiu ir virpančių kūnų nudevėti skar-malai; akyse gaivalinga, šventa ir didi Viltis!

Ramybė žmonėms!...

Lauždami šventąją ramybės ir taikos duoną, mintimis, lyg žaibais, apskriejame, aplankome išsklaidytus brolius ir viltinga širdimi pakylame į Pasaulių Kūrėją: —

Viešpatie, leidi augti smilgai. Laimini lauko gėlę. Neleiski, Viešpatie, žūti Tėvynei! Palaimink Tėviškėlę. Mes šaukiame, Viešpatie, Ramybės! Teisybės! Taikos ir palaimos žmonėms geros valios žemėje! Priartink, Viešpatie, teisybės valandą ir sutramdyk kląstą, melą, smurtą ir baisųjį vandalizmą! Atverk, o Viešpatie, mano klystantiems broliams akis, kurie šiandien garbiną tironiją ir terorą. Suteik ir jiems kūdikiškai tyrą Ramybę. Suteik, Viešpatie, mums didžiausią gyvenimo laimę — sugrižti į prisikėlusią, atgimusią tyliųjų Rūpintojėlių šalį — Lietuvą.

tual da civilização contemporânea na solução desse problema essencial.

E, se isso acontecer, acontecerá somente porque os homens de hoje estão completamente deslembrados das lições do Cristianismo, que apontam o caminho da verdadeira solução do problema da luta de classes.

As forças do individualismo econômico começaram a crescer desde o século XVI, quando a chamada Reforma calvinista principiou a ver na prosperidade econômica do capitalismo nascente um sinal certo de predestinação beatífica... Os «quakers» ingleses e norte-americanos, bons «burgueses progressistas», acreditaram que os montões dos seus guinéus reluzentes, qual uma nova escada dourada de Jacob, conduziam-nos mais facilmente ao Reino do céu... Depois, Adam Smith assegurou normas idealistas demais para a estratégia do lucro, que o imediatismo da ambição humana torceu para seu uso próprio, apelidando ao aleijão com o nome pomposo de «liberalismo econômico». E veio a máquina. E sobreveio a plethora de um sistema social que se baseava nessa coisa absurda, anti-humana e anticrista: a exploração do homem pelo homem, com a gravante de ser o homem explorado um escravo da máquina e do capital.

E, no entanto, que é capital e que é trabalho?

O capital é a matéria. Matéria na máquina lesta e eficiente; na grande fábrica empenhada de fumo; no banco cheio de dinheiro e de segredos escusos; na inteireza fria e fêrea do arranha-céu; e no coração de pedra do «tubarão»...

O trabalho é humano. Humano no suor dos corpos que se esforçam; no cumprimento de um dever sagrado e áspero, inspirado pela força de um espírito diretor; e no empenho de uma ação intelectual a serviço da humanidade.

O capital é contingência. Contingência na sua acumulação valetudinária, que não vai além das fronteiras deste mundo; na sua instabilidade cotidiana, á oscilação canalha de qualquer operação da Bôlsa; e no prestígio artificioso que pretende de sua mais valia.

O trabalho é tão velho como o próprio homem. Apareceu com o primeiro pai dos homens, quando êle teve de cavar a terra com as próprias mãos...

O capital é filho do trabalho. Porque, fruto do suor, avulta, através da exploração da terra, da domesticação das forças da natureza, e fica, mesmo que dourado, apenas um sedimento, testemunho do esforço dos músculos coletivos das gerações obreiras. Viverá, pois, o filho sem o seu pai, como quer o mundo capitalista?

Perante o Cristianismo, o problema está situado assim. Mas os homens não o querem compreender. Onde a necessidade de uma nova catequese coletiva, de um novo Evangelho de boa vontade, significado num grande movimento social cristão, de âmbito universal, que se proponha a enfrentar objetivamente o problema da luta de classes e resolvê-lo.

Sómente assim poderá ser salva a nossa civilização.

Šv. Kalėdų Ryta.

Skambės rogių skambučiai,
Šventų Kalėdų rytą.
Bažnyčion skubės vaikučiai
Sveikint gimusį Kristų

Baltuos žaliasis miškas,
Kris snaigės iš Dangaus;
Bažnyčioje degs žvakutės
Del mylimo Sūnaus.

Ir plauks galinga giesmė
Iš pavergtų širdžių —
Prašys Dievo malonės,
Išlaisvint nuo vargų.

Skambės varpų aidai,
Jų garsą lydės giesmė.
Bet mums liks vargai,
Šiais žemiškais keliais.

Al. Gintas.

KALĖDOS LIETUVOJE

Menu —

O, snaigių, snaigių — pilnas dangus ir žemė...
Džiaugsmu širdis nespėjo plakti.
Regiu, it šiandien, tą ramią,
tą šventą Kūdikelio naktį.

Ir tenai tos snaigės tokios lengvos, pūrios,
it ranka motulės mano.
«Tyli naktis, šventa naktis...» užbūrė
nuo piemenuko lig seno.

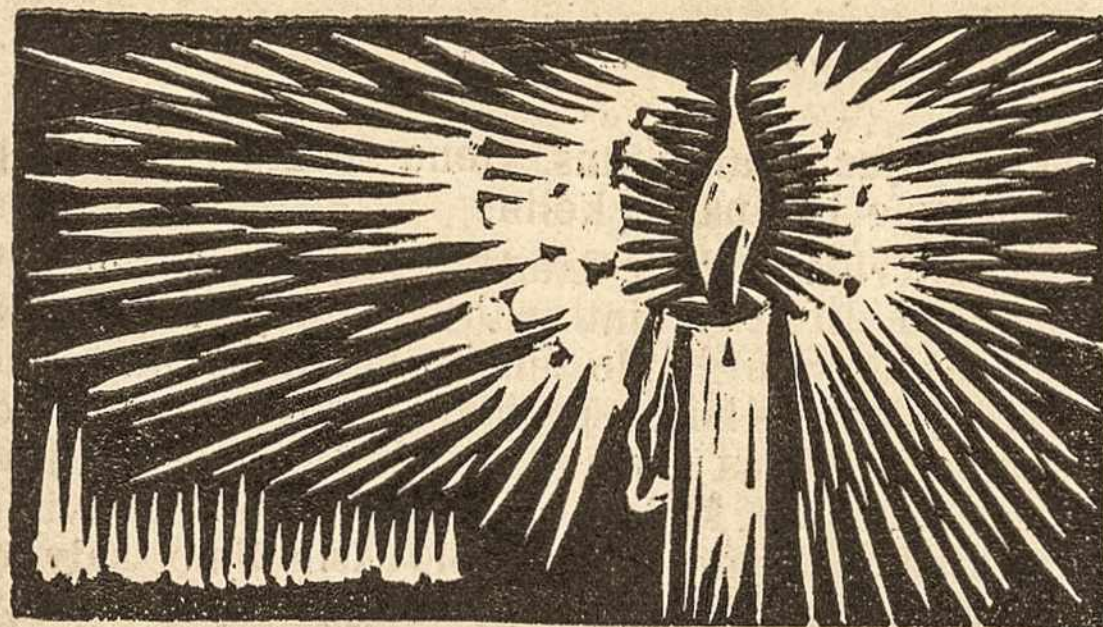
Ir tenai balta, balta lino drobulė
tiesias per visą stalą.
Gale jo — žila galva motulės,
it obelis pabalus.

Regiu —

Maldos žodžiai jai širdį suspaudė:
«Vardan Dievo ir Tėvo...»
— Melskis, vaikeli, už tuos, kur sušaudė,
— kur ištrėmė už Kuybyševo...

* * *

Motule mano, kas tave paguos,
kas nulauž tau kraštą plotkelio?
Ar nepalūši vieniša varguos?...
Juk toks skaudus ir kruvinas keltas.

Mg. Vikšnaitienė.

Meilės niuansai

Jazminų šakose mažučiai paukšteliai
Ulba meilės dainą, ulba — kas supras?—
O lieknutė smilga rugio peties remias,
O bitutė svaigsta dobilo žieduos.

Pro užburta sodą keleiviai vis eina.
Sode rausta purpuru rožių kerai.
Kodėl rausvu žiedu nepapuošt krūtine? —
Bet... dygliai sužeidžia širdį kruvinai.

Lyg liūtai inirtę kovos lauke priešai.
Kovos lauke — gyvenimas arba mirtis...
Laisvės meilė už gyvenimą didesnė:
Nuo plieno šaltumo sustingsta širdis.

1947 m.

V. Ališas

ŽMOGUS.

Tekės upės į jūras — atgal nebegriš.
Praeis dienos — dienų jau daugiau nebebus.
Tiktai tu, tiktai tu amžinai būsi vis
Neįveikiamas laiko — žmogus.

Kas esi? Kas esi? Nepažįstam tavęs.
Pasirodai staiga valandų sūkury.
Amžinybė išplaukia į laiko sroves,
Lyg į krantą banga pamary.

Tik narvelis, tik atomai plazmos keli,
Jie virpėdami plėsis, jie auga, jie bujos,
Kaip kalnų lizde gėlės, kol tu negali
Po jomis beatspėt prarajos.

O Žmogau, Tu sala neramių vandenu.
Tu kūrybos neši ant galvos vainikus.
Žėri siela kaip žiedas viršum pelenų,
Širdyje-tai naktis tai dangus.

“MŪSŲ LIETUVOS” KELIU...

“MŪSŲ LIETUVOS” STEIGĖJAI

Kun. Pijus Ragažinskas

Juozas Matelionis

Motiejus Tamaliūnas

Bronius Šukevičius

Išeiname į pasaulį su dvidešimt šeštuoju “Mūsų Lietuvos” numeriu. Švenčdami su visais šias šv. Kalėdų šventes, mes švenčiame kartu ir «Mūsų Lietuvos» pirmųjų metų sukaktį. Kuklios yra pirmųjų metų sukaktuvės, bet kelias — nužengtas užsibrėžtuju tikslu, ir su pasitikėjimu žiūrime atgalios į praeities tiltus ir sustiprėjusia dvasia žvelgiame savo siėkių ateitin. Ta mintimi darome trumpą apžvalgą apie «Mūsų Lietuvos» kūrimosi istoriją spaudos darbą ir darbininkus, mūsų

skaitytojus ir talkinikus. vienu žodžiu visus, kurie žengiamo tuo pačiu keliu.

Ne vieną sykį ir daug kas įvairiomis progomis bandė kelti ir judinti naujo lietuviškos minties laikraščio São Paulo mieste išleidimo klausimą, kai, pasibaigus karui, pasidarė patogesnės spaudos sąlygos. Įvairūs sumanymai, bet gi, susidurdavo su pagrindine kliūtimi — spaustuvės nebuvimu. Praktiškos naujo laikraščio išleidimo sąlygos susidarė, kai vienam iš pirmųjų ir judriausiųjų

iniciatorių Kun. Pijui Ragažinskui, pasitarus su broliais Juozu ir Jurgiu Matelioniais, pasikvietus talkon Motiejų Tamaliūną ir spaudos specialistą Bronių Šukevičių, buvo nutarta įsigyti nuosava spaustuvė. Tokiu būdu, 1947 metų gruodžio mėnesį buvo įsteigta spaustuvės bendrovė Arte Grafica Lituania Ltda. Naujoji bendrovė įsigyjo mašinas ir netrukus pradėjo darbą. Trūko laikraščiui tik vardo. Trumpai prieš Kalėdas susirinko Vila Zelinos mokyklos laikraščio steigėjai, pritarėjai ir būsimieji bendradarbiai, kad išrinktų vardą. Atsiradus įvairių pasiūlymų, teko net balsuoti. Daugiausia balsų surinko pavadinimas "Mūsų Lietuva". Laikraščio steigėjų pakviestas atsako-

Aleksas Gintautas - Kėdainis
«M. L.» bendradarbis

mingojo redaktoriaus pareigoms, maloniai jas sutiko pasiimti didžiai gerbiamas p. Dr. José Ferreira Carrato. Techniškuoju redaktoriumi stojo dirbti dailininkas Vladas Vijeikis. Ir taip 1948 metų sausio mėnesio 1 dieną pasirodė pirmasis «Mūsų Lietuvos» numeris.

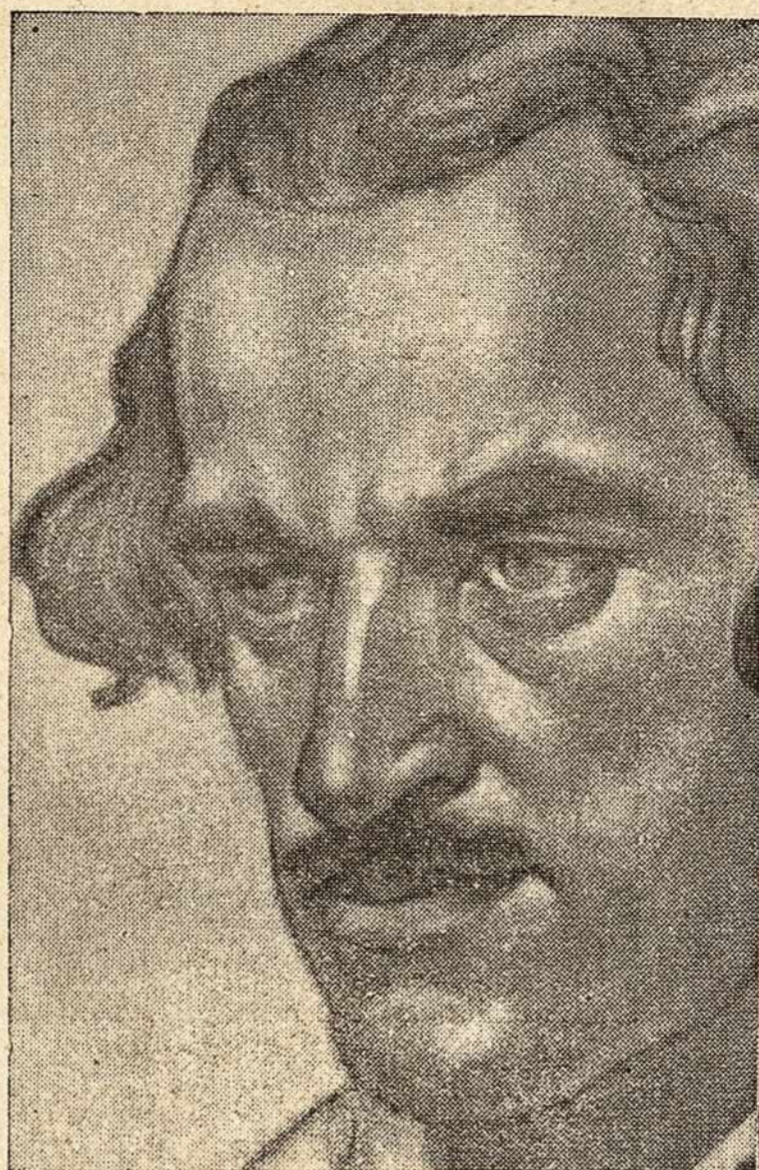
«Mūsų Lietuvos» redakcija pirmuoju savo žodžiu pasveikino skaitytojus: «VARDAN TOS LIETUVOS....»

Tada pasisakėme: «Todėl «Mūsų Lietuva» nesidangsto jokia neutralumo kauke, bet pasisako, jog bus lietuviškos krypties kultūrinis, populiarus žurnalas. Jo tikslas — jungti visus lietuvius, drąsinti, skatinti už laisvos neprklausomos, demokratiniais pagrindais, Lietuvos atstatymą. Nes kaip tik šitokios orientacijos bei sąjūdžio visuomenės «Mūsų Lietuva» yra kuriama ir bus ugdoma.

Kiekvieną sveiką sumanymą, naudingą iniciatyvą, «Mūsų Lietuva» visuomet sveikins ir parems.

Vedini tos kūrybinės dvasios, be sunkumų ir didelių pastangų, šią liniją ištikimai išlaikėme per pirmuosius mūsų visuomeninio darbo metus. Jautėme, kad mūsų skaitytojai pamėgo šią aiškiai lietuvišką linkmę, ir tas teikia mums naujų jėgų žengti tuo pačiu garbingu keliu ir ateityje.

Kiekvieną namą praėjus statyti, reikia sukviesti talka. Be tokios talkos neapsėjo ir «Mūsų Lietuva». Pirmąjį kertinį akmenį padėjo jau mūsų

Poetas Klemensas Jūra
«M. L.» bendradarbis

minėtieji steigėjai: Kun. Pijus Ragažinskas, Juozas Matelionis, Motiejus Tamaliūnas ir Bronius Šukevičius.

Pirmuosius devyniolika numerių nenuilstamai redagavo ir savo meniška ranka puošė dailininkas Vladas Vijeikis. Jam išvykus į Jungtines Amerikos Valstybes, techniškąjį laikraščio paruošimą tebetęsia Kun. Pijus Ragažinskas. Kiekvienas «Mūsų

Henrikas Valavičius
«M. L.» bendradarbis

Lietuvos» numerio viršelis puošniu raižiniu ar gražia ilustracija primindavo mūsų širdžiai senosios tėviškės vaizdus, reginius arba jos gyvenimą. Laimė, šią gražią tradiciją ir toliau tęsia mūsų meno bendradarbė dailininkė Vlada Stančikaitė, neseniai čion iš Europos atvykusi.

Spaudos bendradarbių skaičius iš lėto, bet

Rašytoja Karolė Pažėraitė
«M. L.» bendradarbė

Poetė Magd. Vinkšnaitienė
«M. L.» bendradarbė

nuolatos auga. Nuo pat pirmojo «Mūsų Lietuvos» numerio talkininkauja: Jonas Antanaitis, Henrikas Valavičius, poetas Venancijus Ališas, muzikas Juozas Stankūnas, Aleksas Grabauskas, Juozas Švėgžda A. Boguslauskas. Vėliau įsijungė: Aleksas Gintautas — Kėdainis, K. K. Lizdeika, poetė Magdalena Vinkšnaitienė, poetas Petras Babickas, poetas Klemensas Jūra, rašytoja Karolė Pažėraitė, Feliksas Girdauskas.

Iš kitų kraštų prisidėjo prie mūsų spaudos darbo visa eilė mūsų rašytojų ir spaudos darbuotojų: dr. Vydūnas, rašytojas Antanas Vaičiulaitis ir Kun. J. Prunskis iš Jungtinių Amerikos Valstybių; Petras Devenis iš Anglijos, Mikas Apinys iš Australijos, ir kiti.

Norėdami paremti «Mūsų Lietuvos» pirmuosius žingsnius, eilė asmenų parėmė mus pinigais. Pirmųjų mūsų bičiulių eilė su nuolatinėmis

paramomis, įmokamomis kas mėnuo, stoji šie asmenys: A. Pavilionis, J. Malaiška, Š. Matas, V. Radziulis, A. Zalubas, V. Kutka, L. Meldutis L. Ginkevičius, V. J. Bratkauskai, P. Šimonis, J. Baužys, M. Stankevičiai.

«Mūsų Lietuva», paskatinta bendro darbo, paramos ir nuoširdžių troškimų savo skaitytojų, bičiulių ir bendradarbių, yra pasirįžusi ir toliau eiti pramintuoju taku, telkti mūsų jėgas lietuvybei išlaikyti svetimuose kraštuose ir atkovoti laisvę ir nepriklausomybę mūsų senojoje tėvynėje.

Pirmųjų metinių proga lietuviškas ačiū priklauso mūsų bendradarbiams, rėmėjams, platintojams ir visiems bičiuliams!

Mūsų mieli skaitytojai,
«VARDAN TOS LIETUVOS....»
jums skiriame šio laikraščio lapus, žodžius, mintis, jausmus ir visą mūsų darbą!

Juozas Švėgžda
«M. L.» bendradarbis

Feliksas Girdauskas
«M. L.» bendradarbis

Juozas Stankūnas
«M. L.» bendradarbis

LIETUVIŲ SKAUTAI BRAZILIJOJE

Skautybės pradžia siekia 1899 metų, kuomet anglų karininkas Robertas Baden — Powellis, vadovaudamas kautynėmis Mafekinge, pastebėjo, kiek daug, palankiose aplinkybėse, gali padaryti maži berniukai. Nesiskirdamas su ta mintimi, 1907 metais generolas Baden Powellis atsidedęs ėmėsi organizuoti tarptautinį skautų sąjungą. Ir šiandien skautų ir skaučių visame pasaulyje yra pulkų pulkai — milijonai.

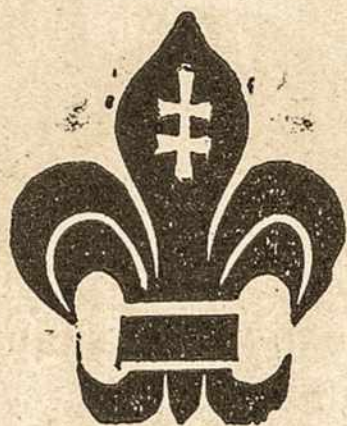
Lietuvoje pirmieji skautai įsikūrė Vilniuje 1918 m. lapkričio mėn. 1 d. Pradžioje tebuvo tik 10 berniukų ir 2 mergaitės, o tų metų pabaigoje jau susidarė dvi draugovės — berniukų ir mer-

gaus sieloje prigimtą troškimą susijungti su Tiesos, Grožio ir Gėrio šaltiniu, o laimės siekia jau pats žmogus, naudodamasis skautybės patarimais, būdais bei priemonėmis.

Tą susijungimą gali pasiekti tik tobulas žmogus. Tad skautybė stengiasi žmoguje išugdyti norą tobulintis ir siekti kas gerą. Be to, moko branginti laiką ir būti punctualiam, pratina prie blaivių ir skaisčių papročių. Jei bet kuri mokykla žmogaus proto bagažą praturtina žiniomis, tai skautybė išugdo valią ir duoda jai sveiką kryptį. Jei auklėtojai stengiasi prigydyti gerą skiepi šakelę prie jauno želmens, tai skautybė pažadina

A. Polišaitis
Lietuvos Konsulas São Paulyje
nuoširdus vietos lietuvių skautų
globėjas ir remėjas

Ed. Pažėra
São Paulo lietuvių skautų vadas.

gaičių. Tuo būdu, šiais metais sukako 30 metų nuo Lietuvos skautų įsikurimo.

Skautybė tai pasiruošimas tarnybai Dievui, Tėvynei ir artimui. Tas gražiai išreikšta jų darome įžodyje, kuris šiaip skamba:

— Brangindamas savo garbę aš pasižadu visomis jėgomis stengtis tarnauti Dievui, Tėvynei ir artimui bei vykdyti skautų įstatus.

Skautas ir darbas, tai dvi neatskiriamos sąvokos. Skautas yra tvirta didžiulės visuomenės namo plytelė. Ji netik užpildo vietą, bet dar yra ramsčiu kitoms. Skautas yra visuomeninis statytojas, o ne griovėjas ir skautybė yra ne uniforma, ne organizacija, ne teorija, bet praktika — gyvenimo būdas, kuris prieinamas ir jaunuomenei ir senuomenei.

Teorija be praktikos yra bevaisis kentėjimas; skautybė puikiai žino ir antrąją medalio pusę: praktika be teorijos yra tuščias veikimas. Todėl, kaip teorija, taip ir praktika puikiai derinami skautybės gyvenimo rėmuose.

Skautybė trokšta matyti žmogų laimingą. Bet tos laimės ji jam nebruka jėga, neveržia jo į laimės rėmus prievarta, nevartoja diktatūros, nesigriebia despotizmo, nesinaudoja tironija. Ji tik nurodo tikrąjį žmogaus kelią, būdus juo eiti bei priemones kliūtims nugaltinti. Ji pažadina žmo-

savo paties iniciatyvą ir parodo, kaip pačiam čiulpti iš Dievo sutvertos savo širdies, ir giliai įleisti šaknimis iš žemės, gaivinančios dvasines sultis.

Tobulas žmogus turi atlikti netik tai, kas jam privaloma, bet ir tai, kas jam neprivaloma, bet yra kilnu, gražu ir gera. Tam vykdyti žmogus turi taurų charakterį: šviesaus proto aštrumą, kilnių jausmų švelnumą ir veiklios valios tvirtumą. Tauraus charakterio išugdymas skautybėje paremtas pozityviu ugdymu ir bendradarbiavimu.

Be to viso, žmogaus tobulumui atsiekti, reikia, kad žmogus būtų sveikas kūnu ir siela. Tiesa, kūno invalidas dar gali būti laimingas, nes sielos sveikata gali atstoti kūno sveikata. Bet sielos invalidas negali būti tikrai laimingas, nes sielos sveikatos niekas neatstoja.

Sielos sveikata yra grynoje sąžinėje ir jai palaikyti reikalinga religija.

Nors, skautybė ir nėra religinė organizacija, tai religija jai yra ne tikslas, bet pagrindinė priemonė skautybės tikslui — padaryti žmogų laimingą — siekti:

Kaip kūnui, taip ir sielai reikalingas maistas. Kaip kūnas randa maistą gamtoje, taip siela — religijoje. Kaip giedras pavasario dangus gražesnis už pilką rudens žemę, taip siela brangesnė už kūną. Bet, kadangi žmogų sudaro ne tik siela, bet ir kūnas, todėl skautybė kreipia

São Paulo lietuvių skautų būrelis su savo vadovybe.

atitinkamą dėmesį į abu.

Skautybė, tobulindama žmogų, nepamiršta ugdyti jame ir tikrąją tėvynės meilę: jos pažinimą, tvirtą įsitikinimą jos pašaukimu, jai atsidavimą ir pasiaukavimą bei jos dvasinių vertybių saugojimą.

Savo tėvynės meile supranta ir kitų tolygią meilę. Todėl skautas, norėdamas, kad ir jo tėvynė būtų kitų gerbiama, duoda kitiems pavyzdį, gerbia jų tėvynę. Toks yra tarptautinio bendradarbiavimo pagrindas.

Kaip jau anksčiau minėjau, skautybės sąjūdis ne šiandien tik prasidėjo, bet jau yra daug kelio nuėjęs bei aplankęs beveik visus pasaulio kampus. Tuo būdu, neliko aplenkta ir Brazilija, kur skautybė turi jau savo diegus, o greita jų ir lietuviai neatsiliko.

Tiesa, lietuvių skautų organizavimas Brazilijoje prasidėjo daug vėliau negu brazilų. Bet tai nestebėtina, nes ir pati lietuvių kolonija ne taip jau sena, kaip kas galvoja. Ji, išskyrus vieną kitą asmenį, teprasidėjo tik 1925 metais. Tuo būdu, ir pradžia Brazilijos lietuvių skautų sąjūdžio reikia ieškoti tik po to.

Surinktais daviniais, pirmoji lietuvių skautų sueiga įvyko 1933 m. gruodžio mėn. 6 d. São Paulyje — Vyskupo Motiejaus Valančiaus pradžios mokykloje, kur dalyvavo: O. Lisauskaitė,

M. Kudrevičiūtė, V. Kavolytė, S. Issakaitė, J. Sakalauskaitė E. Pažėra.

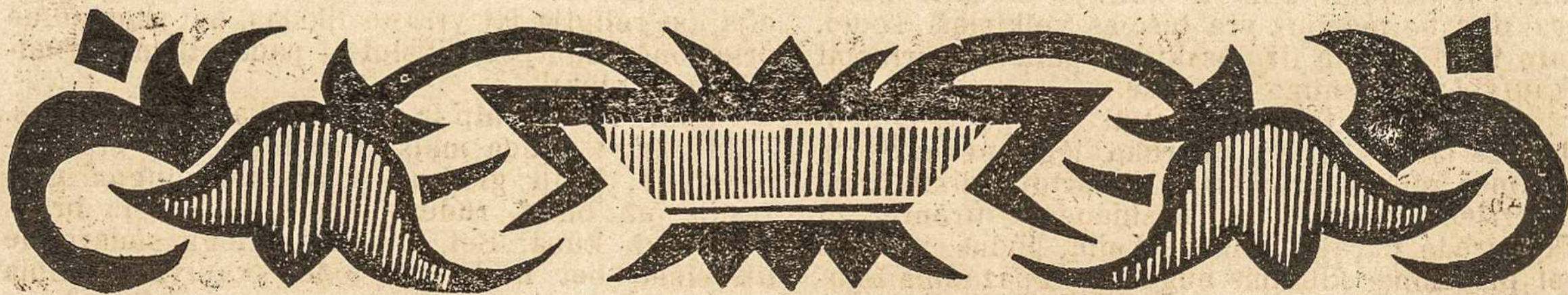
Pradžioje jie veikia tik prie lietuvių pradž. mokyklų. Laikui bėgant, ypač, pradėdant 1938 m., jų veikla pagyvėjo.

Antrasis pasaulinis karas São Paulo lietuvių skautų veiklą nuslopino. Prisiėjo laukti geresnių laikų.

Pagaliau, karas baigėsi ir lietuvių skautų veikla vėl atgijo; t. y. 1947 m. gruodžio mėn. 15 d. buvo įkurta lietuvių skautų draugovė «Chavantes», o kiek vėliau ir lietuvių skautų draugovė «Itapeninga». Tokiu būdu susitvėrė dvi draugovės, kurios šiandien ir apima visą Brazilijos lietuvių skautų veikimą. Dabar nebeapsitenkinama vien sueigomis, bet daromos iškilos, rengiami laužai ir t. t. Žodžiu sakant, vietos lietuvių skautų veikla pagyvėjo. Reikia manyti, kad jiniai ir ateityje vis didės. Be to, š. m. gruodžio m. 6 d. suėjo 15 metų nuo Brazilijos lietuvių skautų sąjūdžio pradžios, kas turi nemaža reikšmės jų gyvenime bei prisidės prie skautų idejos plėtotės. (Dėl techniškų kliūčių šį įdomų rašinį teko sutrumpinti. Red.)

São Paulo, 1948. XII. 12 d.

A. P.

K. K. LIZDEIKA

BUDRYS IR TRYS JO SŪNŪS

Maždaug prieš šimtą metų vienas labai garsus rašytojas [nelietuvis], aštriai, sumaniai pašiepė lietuvius, žaliūkus vyrus dėl silpno tautiško nusistatymo, dėl jų silpno, tiksliau tariant, "minkšto" būdo, neturintio pakankamos atsparos svetimoms kultūroms.

Tas rašytojas savo poemoje, kuri buvo užvardinta taip kaip šitas straipsnis, atvaizdavo lietuvių tautą kaip tipišką sodžiaus gyventoją — ūkininką Budrį auginantį tris sūnus.

Suaugę sūnūs išvyko į platusį pasaulį kaip sako — "laimės" ieškoti. Vyriausias sūnus išėjo į rytus, sekantysis — į pietus, o jauniausias — į vakarus.

Labai atsiprašau gerb. skaitytojų, jei aš čia būsiu supainiojęs tų vyrų iškeliavimo kryptis, bet po teisybei tai nėra svarbu: svarbu kas kita, būtent,

Dr. E. Draugelis

«M. L.» bendradarbis

kad lietuvių tautą veikė 3 stipriausios ją supančios ir dominojančios kultūros — maskolių, lenkų ir vokiečių.

Kad mielas mūsų ūkininkas Budris būtų turėjęs ir ketvirtą sūnų, greičiau ir tas kuriuo nors žemaituku būtų į šiaurę išjojęs. Arba dėl vandens gausumo toje kryptyje, gal laivu būtų išplaukęs laimės ieškoti į Skandinaviją arba Suomiją. Tačiau ketvirto sūnaus senis neturėjo. Kiek pamenu, jis turėjo dar tris dukteris, kurias laikantis senų laikų gerų tradicijų, taip lengvai savo tėvų žemės neapleido. Tačiau apie dukteris kalbesime vėliau. Apie jas ir anoje poemoje nebuvo užsiminta.

Praėjus kuriam laikui, iš rytų grįžo vyriausias sūnus. Jo sunkusis žirgas kaip viesulas skubėjo

namon. Net putos dribo ant žemės — taip skubinosi sūnus pas žilagalvį tėvą pasigirti "laime", kurią buvo suvyniojęs savo apsiaustu ir prispaudęs prie kairiojo šono, prie širdies.

Atsargiai išvyniojęs iš apsiausto gražiąją maskalkaitę sūnus pristatė tėvui kai būsimą marčią.

Senis pasisveikinęs su mergaite ir paleidęs iš savo pypkės kelis dūmų kamuolius, nusiskubino tvarkytis būsimoms vestuvėms.

Po kurio laiko vėl subildėjo žemė: antras sūnus ant gražaus juodbėrio parskrido iš pietų. Jis taip pat laikė brangią savo laimės našlą prie širdies prispaudęs.

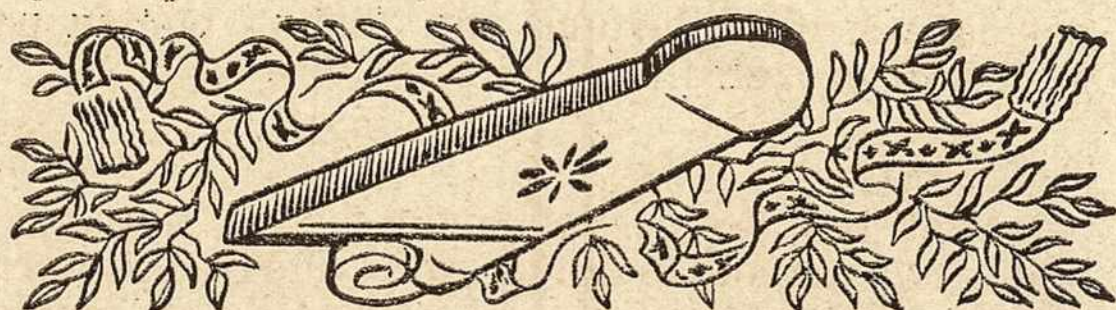
Vėl pasikartojo jaudinantis seno tėvo su sūnum susitikimo momentas, vėl buvo pristatyta būsimoji martelė — šikartą žavi lenkaitė. Ir vėl papsėjo kukavinėsenio pypkė besiruošiant naujoms vestuvėms...

Praslinkus tūlam laikui tokiu pat būdu, tik jau greituoju trakėnu, kaip paukštis parskriejo ir jauniausias sūnus. Ir jis buvo kažin ką savo apsiauste suvyniojęs. Bet senis, gyvenimo patyrimo pamokytas, jau nebeklausinėjo, ką būtent, sūnelis parsivežė, kaip jam svečioje šalyje sekėsi: jis išpėjo, kad nemažiau žavi vokietaite netrūkus taps jo marčia...

Po tų visų trenksmingų pokylių, gyvenimas, tarsi, įėjo į savo pirmąją vagą. Bet nevisai taip buvo. Žilagalvei motulei besukant ratelį, štai ima ir nubyra stambi, lyg perlas, ašara. O senis, tylus, lyg susimąstęs, leidžia iš pypkės dūmų kamuolius ir nuduoda nieko nematęs, nieko galvon nebeimęs. Tačiau jis viską matė, viską atjautė: ir byrančias iš akių senos draugės ašaras, ir švelniai spygliuotus, viena kitai numestus marčių žodelius, ir kaimynų pašiepiančius, lakius žodžius, ir vaikų krintimąsi...

Tačiau buvo pervėlu: anot jo, po piet jau buvo šaukštai... Galų gale visa toji istorija susiklostė taip, kad jos pasekmių net anas garsusis rašytojas nebuvo pramatęs.

Todel toliau maloniems skaitytojams aš seksiu jau savo patyrimus apie mūsų miela Budrį ir jo šiemą. Čia tik tiek paminėsiu, kad sūnūs neiškentę susidariusios aplinkos, kas sau išvyko į marčių tėviškes, kur aplinkybių verčiami pakeitė net savo pavardes į Budrevič, Budrynski ir Budrat.

NUĖIK, KUR SMAKĄ TRAMDO

(SMAGIOS JUBILĖJINĖS MINTYS)

Bepigu būdavo laisvame Kaune su laisvuju susisiekimu. Pavyzdžiui, įsėdai raudonan buliun (taip vadindavau Kauno m. savivaldybės autobusus) Panemunėje, ties Karo Mokykla, nespėjai, būdavo, permesti Tilvyčio "Kuntaplio" vedamojo, o, žiūrėk, jau patį konduktorius krapšto Vilijampolėje lauk. Kur tu nevažiuoji, — vis išvažiuoji.

Ir po dešimtmečio susiklostė du nemalonūs dalykai: "Mūsų Lietuvai" suėjo metai, o redaktorius pasigedo reportažo. Aną dieną mane ponas redaktorius suima trumpai:

- Paruošk reportažą!
- Kokį?
- Duok pasikalbėjimą su tautiečiais!

Žinoma, kaip ir dera, prieš šefą žemai nusilenkiau ir sunkiai atsikvėpiau:

— B-u-u-u-s...

Po savaitės laiko redaktorius mane tardo:

mokti tik "brigado" ir "de licencia", o daugiau nei žingsnio, dabar turi nuvažiuoti kur smaką tramdo. Na, ir prasidėjo mano Kalvarijos keliai. Nuo Moocos atvežė į L. Thezouro. Čia nespėjęs apsidairyti, žiūriu, jau mano bondė neria pakalnėn. Po gero pusvalančio pasiekiu R. Jaragua ir taip be galo. O to smako vis neprivažiuoju. Žinoma, jeigu žmogus mokėtų portugališkai arba konduktorius lietuviškai, tai paprašytum žmoniškai. Na, miļ išmestum ant pingos (o jei negeria, tai atsiprašau) ir patį tikrai nuvežtų, kur smaką tramdo.

Ir taip, po gero pusdienio, kuomet konduktoriui atidaviau paskutinį pusmiļį, man nieko išmintingesnio neliko, kaip išlipti. Pagaliau, pavakariop, pasiekiau tą vietą, kur smaką tramdo.

* * *

Jurgis Matelionis

Sarapinas Matelionis

— Ar turi?

— Tai kad, pone redaktoriau, nepasakėt su kokiais tautiečiais? — mėginu spirtis.

— Nesvarbu..., — įraudo mano šefas - Nu-eik, kur smaką tramdo. S. Caetano 526.

— O Jurgutėliau!... "Neik, kur smaką tramdo" — sudejavau. Tačiau, kai mano šefas išaiškino, kad tas smakas pakabintas virš durų, o jį nudūrė labai seniai Šv. Jurgis, tai taip lengva pasidarė širdyje, tartum ant "bišių" būčiau pagavęs 20 cruzeirų.

* * *

Bet kai po pusvalandžio įsėdau Moocoje į bondę, tik tuomet pajutau kokia sunki reporterio duona. Gerai, anuomet, H. Blazo buvo įspėta: "Brolau, į žurnalistiką kelias ne rožėmis grįstas".

Žmogus, it papūga, per pusmetį spėjęs iš-

Rua S. Caetano 526, Casas São Jorge, tarpe krakadilo ir kitokių batų, batelių randu tautietį Jurgį Matelionį. Ponas tautietis, pasižiūrėjęs į mano atšokusius puspadžius, tuojau klausia:

— Jūsų batų numeris?

Žinoma, širdyje taip pragiedrėjo. Reikėtų batų. Netoli šventės, bet prisiminęs piniginį stovį, susilaikiau ir pradėjau eiti prie tikslo.

— Aš, mat, būsiu iš "Mūsų Lietuvos", — sakau.

— O iš kokios parapijos? Gal nuo Utenos? Tai būsime kaimynai. Aaa?

— Atsiprašau, tautieti! Esu iš laikraščio "Mūsų Lietuva". Noriu gauti pasikalbėjimą.

— Bom! — sako tautietis Jurgis. Galima kalbėtis.

Bet kur tu, sviete, pasikalbėsi? Žmonių, tai kaip Anykščiuose per Šv. Petrą. Vis siuva ir

JIE SVEIKINA "MŪSU LIETUVA"...

Žmogaus amžiuje vieneri metai nėra didelis tarpas. Per tą laiką nei kalbėti, nei vaikščioti padoriai nepajėgia. Kas kita laikraštis. Vos užgimęs jau kalba ir tolimus kampus aplanko. Žinoma, kalba kalbai nelygi. Todėl svarbu, kad laikraštis žinotų ką kalba ir turėtų aiškia idėjinę liniją. Beidėjiniai laikraščiai primena girtus, kurie dažnai rytojaus dieną patys stebisi, ką vakar buvo pasakę. Už tai su tokia spauda, kuri keičia savo pažiūras ir kailį pagal reikalą, padorus savo tautos sūnus neina, bet kovoja.

"Mūsų Lietuva" gimė aiškių idėjų plotmėje ir per vienerius metus nenutolo nuo savo užsibrėžtų tikslų. Reikia linkėti, kad ji tai tesėtų

Vladas Vijeikis
«M. L.» bendradarbis

siuva. Ateina basi, — o, žiūrėk, išneria su krakadilo batais. Ir taip be galo...

Ant stalo guli krūva "Mūsų Lietuvos".

— Kaip patinka "Mūsų Lietuva"? — tardau.

— Bom! — sako tautietis Jurgis. — Šita patinka. Bet ana... ten kur Utena, Molėtai... Ana labai varginga. — Supratau. Kur čia nesuprasi?

— Kokių linkėjimų perduoti "Mūsų Lietuvai"? — klausiu.

— "Mūsų Lietuva" man prie širdies ir noriu, kad Jinai ir paliktų "Mūsų Lietuvai"!

Tuo metu prisigretino kiek menkesnis iš veido ir svorio kitas tautietis. Pasirodo, kad tikras Jurgio brolis — Sarapinas.

Būčiau kiek ilgiau užgaišęs, bet reikėjo krautuvę uždaryti. Tautietis Sarapinas Matelionis, rakindamas duris, palinkėjo:

— Perduokite "Mūsų Lietuvai" ir jos skaitytojams nuoširdžiausius linkėjimus. Aš ją "Mūsų Lietuvai" skaitysiu ir remsiu.

* * *

Griždamas, maštau. O visgi esama geros valios tautiečių. Kad ir tie uteniškiai Jurgis ir Sarapinas Matelioniai. Šelpia "Mūsų Lietuvai", šelpia skautus, nepagaili tremtiniams. Žodžiu, jų ranka duosni kiekvienu metu ir į visas puses.

O kad daugiau tokių tautiečių, tai mes sutramdytumėm daug, daug smakų.

ir toliau. Kova dėl lietuvių tautos kultūros kėlimo ir laisvės atgavimo tebūna ir toliau "Mūsų Lietuvos" vyriausiuoju tikslu. Tai šventi uždaviniai, kuriuos vykdyti mūsų tautos geriausiųjų sūnų kraujas įpareigoja.

Per "Mūsų Lietuvai" į laisvą Lietuvai!

VLADAS VIJEIKIS

New York, 1948 m. gruodis.

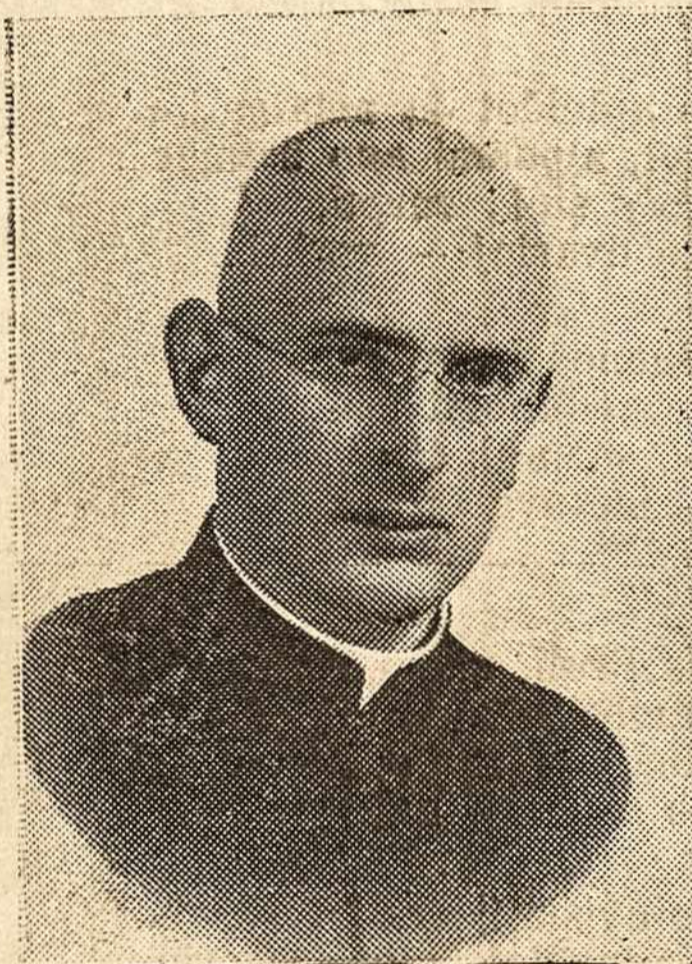
Lietuvių Jaunimo Sąjunga "VYTIS"

Sveikina «Mūsų Lietuvai», mininčią savo gyvavimo vienu metų sukaktį, ir linki jai pasisekimo ateityje.

Lai lietuviškas žodis, per jūsų puslapius, gina lietuvių tautos reikalus, gaivina lietuviškas mintis ir saugo laisvės idealus. Kol išlaikysime savo spausdintą žodį, tol būsime gyvi kaip tauta. Augkite ir stiprėkite!

JUOZAS KARPAVIČIUS

Pirmininkas.

Kun. Aleksandras Arminas

«M. L.» bendradarbis

SVEIKINAME «MŪSŲ LIETUVA» venerių metų sukakties proga, rižtingai kovojančią už didžiuosius lietuvių tautos idealus, ir jungiančią vienybėn visus geros valios lietuvius.

Linkime «Mūsų Lietuvai», plačiame pasaulyje išsklidusių lietuvių širdyse kurstyti Tėvynės meilės ugnį, ir pasiaukojimo dvasia nušviesti kelius, vedančius į laisvą Lietuvai.

LIETUVIŲ KATALIKŲ BENDRUOMENĖ

São Paulo, 1948 m. gruodžio mėn.

BROLIO LAIŠKAS

Mielas Broli, —
Rašau laišką...
Sakai daug kas Tau neaišku:
Kokios dienos mūsų čia,
Kad gyvenimas — kančia...

Ak, rūstus šis mano laiškas,
Bėt... nedaug gal Tau jis reiškia?
Palikai Tėvų namus...
Palikai kančiose mus...

Ir plačiausiuos kontinentuos,
Praradai gal, kas mums šventa?
Ką išugdė Tau krūtinėj,
Varge palikta Tėvynė...

Todėl — primenu Tau, Broli,
Tautos Pranašą — Maironį:
*«Tas ne lietuvis, kurs Tėvyne
«Bailiai, kaip kūdikis apleis...»*

O jūs apleidot Ją nelaimėj,
Išbėgot, apdami nuo baimės...
Gyvybės siūlą verpti,
Palūžę dvasioj — verkti...

Gal duonos kąsnį radot,
Gal ir nekenčiat bado...
Bet — sažinėj, širdy,
Ar — Lietuvą girdi?

Mielas Broli, manó žodžiai,
Nuskambės gal Tau nubodžiai,
Tu žinai — jaučiu, matau:
Kovos šūkis — nebe Tau...

Už lietuviškąjį vardą,
Mus mongolai trypia, spardo...
Žūvam tirpstame kasdien...
Ak, kodėl mes ne išvien?

Kur kautynių avangardas?
Kur taurus lietuvió vardas?
Kur legendos, padavimai?...
Nuo jų kraujas virti ima...

Ilgų amžių sūtemosė, —
Padavimuos ir dainosė,
Niekas priešų neskaičiavo,
Niekas svetūr «nesišvečiavo»...

Išglobojo ir apgynė
Savo nuosavom krūtinėm,
Priešų spiečiai užė, niršo...
Ar gi Jūs tenai pamiršot? —

Kad — garbė už Laisvę kautis,
Pavergėjams nevergauti...
Kad — garbė lietuviu būti,
Už Tėvinę kovoj žūti...

Bet gana, man baigias laikas,
Vėl sargybon stoti reikia...
Draugas — šaltas plienó brolis,
Kol Praamžius šauks namolia...

Gal net šianakt kovoj krisiu,
Tau laiškų neberašysiu...
Ir... kryželį — pamiškėje,
Glamonės vakaris vėjas...

Klausi, Broli, kas čia naujo?
Ak, kasdieną liejas kraujas...
Vakar Petru... į — krūtinę,
Kliuvo švino... Už Tėvynę. —

Šūvis pamiškėj — slapčia..
Krito pakirstas, va, čia...
Ant nutilusios krūtinės,
Tirpo snaigės sidabrinės...

Lyg senais, senais laikais...
Mes gi — knygnešių vaikai.
Herkus Mantas gynė prūsus,
O mes ginamės nuo rusų... —

Kol visų neišnaikins,
Tol lietuvis nenurims...
Mus taip auklėjo mama,
Reikia ginti Lietuvą...

Ak, Tu klausei — pamiršau,
Kur tėveliai? — Nežinau...
Man šurpu net prisiminti,
Kad nepajėgėm apginti...

Jie į rūsčią, šaltą Šiaurę,
Vieną tamsią naktį niaurią —
«Savañoriais» iškeliavo...
Ir sesutės mąno, Tavo, —

Jau dainelių nedainuoja...
Kazachstane gal dejuoja...
O gal mirtį jau surado,
Tiesiant bado autostrada...

Tėviškėlė — ar tikėsi?
Jau senai šalti degėsiai...
Net koktu ją aplankyti, —
Noris nieko nematyti...

Klaikios dienos, rūstūs metai,
kraštui laisvės nesimato...
Ar gi bus kada laisva,
Tėviškėlė — Lietuva?...

Ar gi vėl žaliuos pagojai?
Vėl purensime dirvas?...
Lietuvos laukų artojai,
Ar pamirš klaikias kovas?

Ar sulauksim šito ryto?
Kada tūkstančiais jau krito?
Šiandien vien tiktai — kova,
Krauju srūva — Lietuva...

Partizanų tirpsta eilės...

Tau rašau, žinai, be meilės...
Kad ir Jums — kovos kardu,

Čia vieta budėt — kartu...

Tu — ir tūkstančiai kitų,

Čia turėjot žūt ar būt...

Neišklyst per arimus,

Nepalikt Tėvų namus...

Klampus pelkės, tamsūs gojai,

Tankūs krūmai, uogienojai...

Ir užgrūdinta kančia

Tai visiems lietuviams čia, —

Buvo skirta pasilikti,
Pasitikt likimo pikto...
Ir numirti Lietuvoj,
Žūtbutinėjė kovoj...

Štai — ir vėl trimitas šaukia,

Mane vėl kautynės laukia...

Liki sveikas — aplankytas,

Jei nežūsiu —

parašysiu...

Na, pasveikink tetą seną,

Kur Amerikoj gyvena...

Neužmiršk partizano,

Tai ir... viso...

Jūs Antanas.

Žiema Lietuvoj.

ŽIBALAS

I. KAS JIS?

Žibalas [Petróleo] yra mineralinis aliejus, skystame pavidale tekąs iš žemės gelmių. Tas nevalytas skystimas, dar vadinamas nafta, yra riebus, dvokias ir limpantis. Jis nesimaišo su vandeniu, bet tirpsta eteriye, alkoholyje ir benzine. Jo sudėtin įeina 80-88,7% anglies, 9-15% vandenilio ir pėdsakai deguonies, sieros bei azoto.

Žibalas yra lengsvesnis už vandenį ir jo 1 litras sveria apie 820-940 gramų: [1 litras vandens sveria 1000 gramų—1 kg.]. Pastovėjęs atvirame ore žibalas tirštėja, nes išgaruoja jo legvesnioji sudėtis ir įvyksta chemiški pasikeitimai. Todėl jį visuomet reikia laikyti sandariai uždarytuose induose. Žibalas kaip kuras turi didelį šiluminguumą—apie 9500 iki 11500 kalorijų viename jo kilograme—kas reiškia, jog sukūrenę vieną kilogramą žibalo galėtume užvirinti 110 iki 130 litrų vandens įpildo į katilą tik 15°C temperatūros.

Žibalo ar benzino garai įkvėpuoti į žmogaus plaučius mažame kiekyje gerai veikia; didesniame kiekyje žmogų nualpina. Iš žibalo gaunamas vazelinas vartojamas gydymui. Tačiau sudeginto benzino dujos, ypač kaip jos išeina iš automobilių duslintuvo, nevisai švariai sudegusios, yra labai kenskingos ir pavojingos dėl jose esančių smalkių.

Nafta prie įvairių temperatūrų įvairiai garuoja, palaipsniui išskirdama vis kitokios rūšies produktus, vadinasi gali būti destiliuojama, t.y. pervaroma, lyg degtinė varykloje. Prie 150°C išsiskiria benzinas [čia vadinamas gazolinu], prie 150°-300°C pasiliuosuoja šviečiamosios dujos ir vėliau prie 270°-300°C destiliuojasi liekanos, duodamos lengvuosius ir sunkiuosius tepalus, parafiną, vazeliną, asfaltą, koksą ir milžinišką daugybę kitokių chemiškų medžiagų. Išdestiliuoti [garinimu pervaryti] gaminiai prieš jų išleidimą rinkon dar kartą turi būti pervalyti.

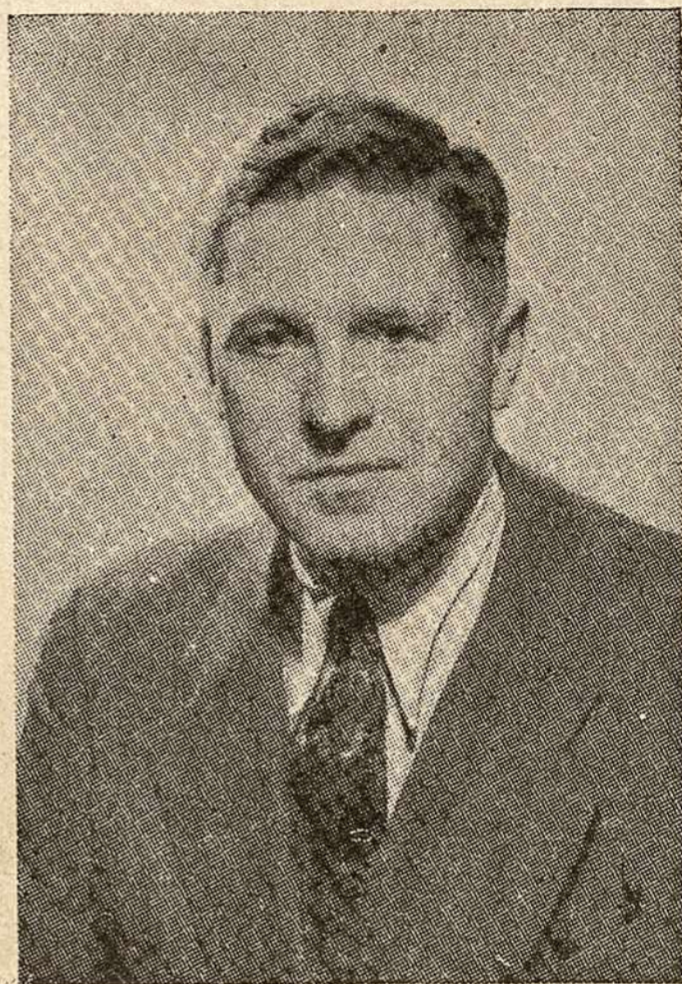
Nafta dažniausia randama žemėse, kurios susideda iš taip vadinamojo nuosėdų akmenų. Kristalinės kilmės akmenyse naftos nesutinkama.

Nuosėdų akmenys yra susidareję iš labai smulkios gyvūnijos lavonų. Yra jūrose toksai smulkus gyvelis, vadinamas planktonu. Vandenyse to planktono, o ypč Sargaso jūrose, yra nesuskaitomi milijonai, ir juo maitinasi įvairios smulkios žuvys, ypač silkės tik išsiritusios iš ikrų. To planktono vietomis taip gausu, jog net vandens spalva pasikeičia—atrodo, lyg pievos plauktų vandenyne.

Šitas planktonas, kaip ir visi gyviai, turi savo organizme ir šiek tiek riebalų. Manoma, kad praeityje kokiai dideliai žemės katastrofai ištikus, kaikuriose vietose ta smulkioji ir baisiai skaitlinga gyvija masiškai išmirė staigia mirtimi. Tai būtų buvę galima, jei į sūriuosius vandenius būtų patekęs gėlusis vanduo, arba atvirksčiai į gėluosius ežerus įsibriovė sūrusis jūrų vanduo. Vulkanams veikiant atsiranda sieros vandenilio dujų. Lietų numuštos žemyn jos apnuodija vandenį, kurių gyvūnija tada, žinoma, miršta. Masinė mirtis galėjo įvykti ir dėl epidemijų arba žymių temperatūros atmainų. Tas pasitaiko ten, kur

šiltosios jūrų srovės susilieja su šaltosiomis, pav. kur šiltasis Golfštromas įsilieja į šaltąją Labradoro srovę, ten Golfštromo planktonas miršta. Anapus tos ribos Atlante jau nėra nei silkių, kurios tuo planktonu minta...

Per ilgus amžius nukritusios į jūrų dugną tos nuosėdos be oro užsikonservavo, suakmenėjo ir kitaip pasikeitė. Dugno dumblas ir smėlis jas pridengė. Po daugel amžių vietomis jūrų dugnas iškilo į viršų. Vėjai apnešė dulkėmis ir smėliu

Jonas Antanaitis
«M. L.» bendradarbis

apklojo ir nauji klodai užgulė, suslėgė tuos «kapinynus». Nuo spaudimo ir požeminės šilumos anų gyvūnėlių riebalai ištirpo į aliejų, susisunkė tarp smėlio grūdėlių ir plyšeliais nutekėjo į požeminius dūburius bei tokias vietas, iš kurių nebuvo išbėgimo į šonus, lyg iš dubens, o po apačia buvo sutiktas molio arba nepersunkiamo akmenų dugnas.

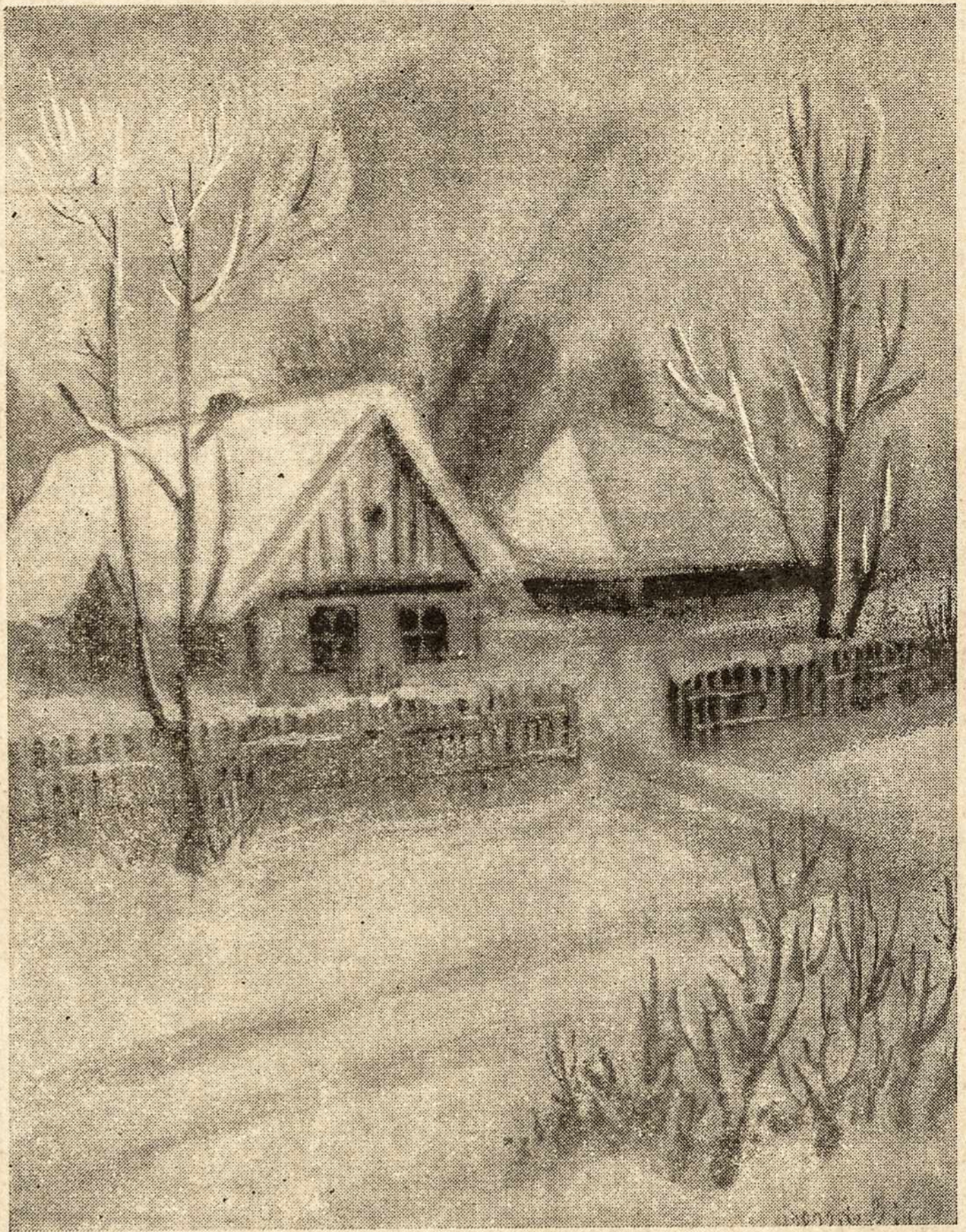
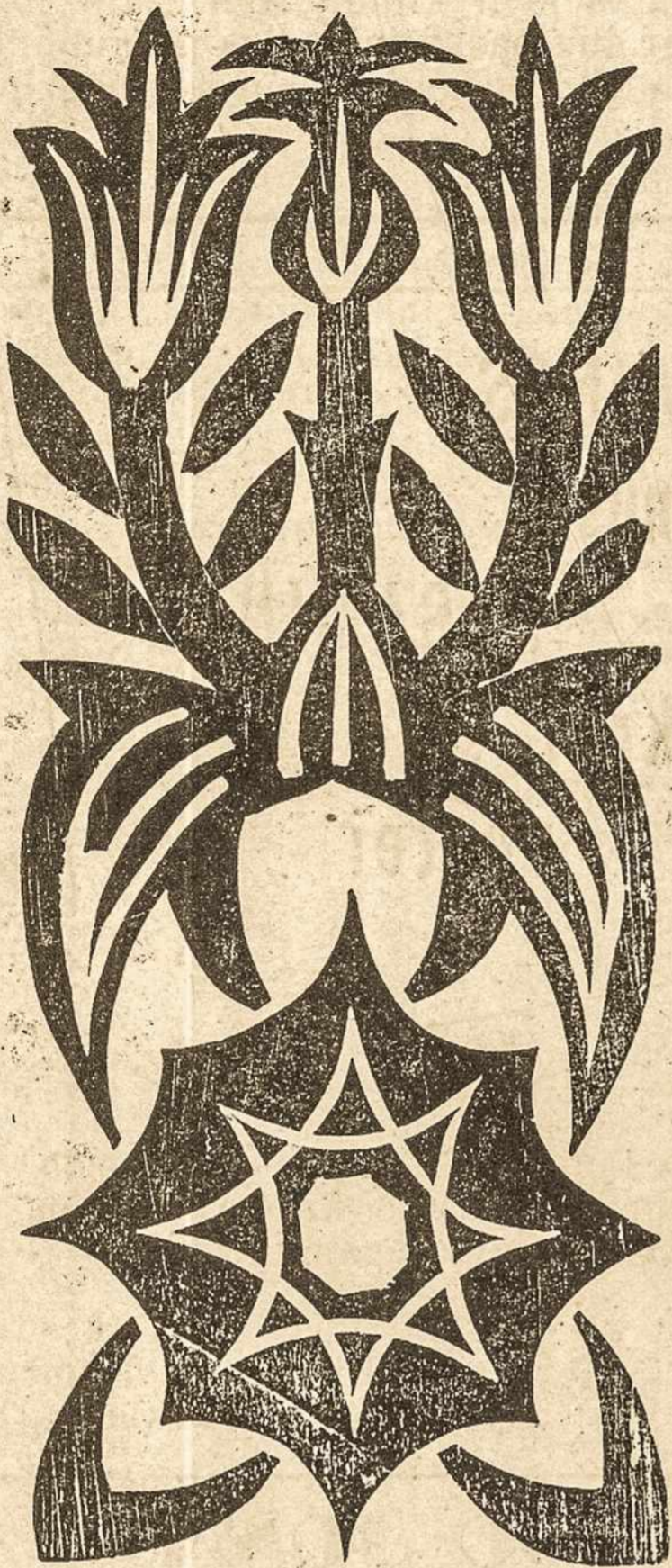
Tokiuose požeminiuose aruoduose žibalas visuomet būna kartu su vandeniu ir degamomis dujomis, vanduo po žibalu, o dujos virš jo.

Tenka labai giliai gręžti žemėn kol pasiekiama toki žibalo požemiai ežerai. Jie sutinkami vidutiniškai 1000—1500 metrų gelmėse, bet yra buvę padaryta gręžimų pasiekusių naftą tik po 3000 metrų gilumo! Pataikius geron vieton, per pragręžtą skylę išsiveržia dujos, kurios kartu su savimi kelia ir naftą, kuri išlekia kartu su dujomis, lyg alus iš staiga atmuštos statinės.

Šitaip atidarytas žibalo šaltinis pradžioje tryška gausiai, vėliau sulėtėja, kol po tam tikro laiko visiškai išsenka, arba vieton žibalo pradeda tekėti apačioje jo gulėjęs sūrus vanduo.

Didžiausia pasaulyje žibalo versmė Cerro Azul 4, Meksikoje, davė pradžioje po 40.000 tonų naftos per parą. Didžiausias «derlius» iki išsekimo iš vienos versmės buvo 15 milijonų tonų, taip pat Meksikoje. Pragręžtosios žibalo versmės retai kada tryška ilgiau negu 10 metų. Vidutiniš-

Ir žiemą gražu Lietuvoj.

kai versmė būna gyva Texase 4 metus, Kalifornijoje 7 metus.

Pasitaiko versmių, iš kurių jokios naftos neteka, o veržiasi tik degamosios dujos. Jos, kartais, besiverždamos iš žemės tiek įkaista, jog pasiekusios orą jame uždega. Rumunijoje dėl tokios priežasties viena gausi versmė, prie Moreni, degė 20 metų, kol išseko, ir niekas jos nepajėgė užgestinti.

Degamosios dujos taip pat, jei pasiseka jas suvaldyti, surenkamos ir sunaudojamos. Jos arba suspaudžiamos, atšaldomos ir paverčiamos į gazoliną, arba surenkamos į gazometrus ir iš jų vamzdžiais siunčiamos į miestus pramonei ir namuose kurenti. Iš degamųjų žibalo dujų dar išskiriamas helius, kuris dažnai prie jų būna prisimaišęs. Helius tai labai retos nedegančios dujos, yra vartojamos orlaiviams (cepelinams) pripildyti. Be to, helius yra dar vartojamas reklamos šviesų vamzdeluose, kaip švitančios dujos.

Kur iš žemės tryškančių degamųjų dujų negali geriau suvartoti, ten jos deginamos ir paverčiamos suodžiais, o tie suodžiai būna gausiai sunaudojami dažų gamyboje.

Be skystosios naftos šaltinių pasitaiko žemės klodai, panašūs į tamsų, prastą marmorą, taip vadinamasis skalūnas. Tas skalūnas neturi savyje degamųjų dujų, bet yra gausiai primirkęs žibalo. Ta skalūną uždarei kaitinant galima iš jo išvaryti žibalą destiliacijos būdu. Prieš praėjusį karą

Estija sau gaminosi žibalą ir benzina iš savo skalūno.

2. ŽIBALO PRODUKCIJA.

Žibalo ieškojimas žemėse yra labai rizikingas ir gali būti palyginamas su lošimu loterijoje, ar aukso bei deimantų ieškojimu. Kalifornijoje, Meksikoje, Venezueloje žibalo ieškojimai prarijo daug šimtų milijonų dolerių, ir tik po 20 metų darbo, ištvermės ir išlaidų žibalo versmės tapo paverstos pelningomis. Greiti laimėjimai čia neįmanomi. Net ten, kur geologinė aplinkuma yra palanki, pasisekimo galimybės yra kaip 1 prieš 100 arba kaip 1 prieš 1000.

Jei ne tas faktas, kad vienur kitur pasisekėliai atsiima savo įdėtą pinigą taip pat šimteriopai arba net tūkstanteriopai, jei ne loteriška laimė tai čia, tai ten, — joks žmogus, jokia bendrovė nesiimtų tokio rizikingo biznio. Vien tik dėl to, kad geologijos mokslo žinios šiek tiek sumažina ieškotojų riziką, šiandien 3000 išmokslintų geologų dirba vien tik Jugt. Amer. Valstybėse, tyrinėdami vietas naujems grėžimams.

Vieno šulinio išgrežimas kainuoja nuo 12.000 iki 60.000 dolerių. Kalifornijoje yra žibalo šulinių, kainavusių, 250.000 dolerių. Europoje vieno šulinio pragrežimas kainuodavo apie 120.000 dolerių. Venezueloje, kuri, kaip akoma, visa stovi ant

žibalo laukų, ir yra šiandien trečias pasaulyje žibalo gamintojas, šuliniai po 1200 - 1400 metrų gilumo kainuoja apie 35.000 dolerių. Brazilijoje vieno šulinio pragrėžimas iki 1500 metrų gilumo iki šiol kainavo apie 4 milijonus kruzeirų (- 200.000 dolerių).

Kokia iš tokio šulinio nauda, kai iš jo jau veržiasi žibalas? — Kiekviena nevalytos naftos statinė (tūris - 159 litrai) verta apie vieną dolerį arba 20 kruzeirų. Taigi, kiek versmė duoda statinių į parą — tiek dolerių įplaukia į kasą. Kad toji srovė nešektų, reikia nuolat kasti naujus šulinius. Net geriausiame žibalo lauke vienas šulinys tegali nusiurbti plotą nuo 50 iki 100 metrų spinduliu aplink versmės angą. Del tos priežasties gausnesnėji žibalu laukai apstatyti šulinių bokštais, kurie savo gausumu tiesiog primena mišką.

Kiek atidarytieji šuliniai vidutiniškai duoda žibalo per parą? — Jungti Amer. Valstybės yra labai daug šulinių, bet jų produkcija, palyginti žema. Daugiau negu pusė viso žibalo ten surenkama iš šulinių, kurie vidutiniškai per parą duoda vos iki 12 statinių naftos. Yra kraštų su daug aukštesniais vidurkiais: Artimuose Rytuose, Irake — 200, Irane — 9000 statinių. Venezueloje vienas šulinys vidutiniškai duoda apie 250, Kolumbijoje 74, Perū 20, Equadore 14, Argentinoje 25 ir Bolivijoje 34 statines.

Susėmtas žalias žibalas (nafta) reikia išvalyti, išvežioti ir parduoti. Pirmiausia reikia steigti varyklą (refinariją). Žibalo varyklą reikalauja įdėti į jos statybą ir įrengimus maždaug po 140 dolerių kiekvienai norimai per parą refinuoti statinei. Pav. norint įrengti varyklą 1000 statinių produkcijai per parą, reikia investuoti 140.000 dolerių.

Tokia šiandien modernišką refinariją per 5 metus jau pasensta ir susidėvi. Be to, reikia užlaikyti geri specialistai - chemikai ir puikus įmonės valdymo šefai, kurie sugebėtų net iš liekanų pagaminti vertingų sintetinių ir plastinių medžiagų, nes tikrai liekanų protingas ir modernišką sunaudojimas dar tebeduoda pelno. Retai kuri refinarija gali išmokėti daugiau negu 5% pelno nuo įdėto kapitalo. Tik dėka tokios aštrios konkurencijos žmonija naudojasi pigiu kuru visiems vidaus degimo varykliams ir gauna vis naujų sintetinių medžiagų.

Kas metai prisunkinama žibalo Amerikoje 2,2 bilijonai statinių ir 0,25 bilijonai statinių Artimuose Rytuose (Irake ir Irane). Žemės gelmėse esančios dar nepalietos žibalo atsargos įvertinamos apskritai imant — Amerikoje 28 bilijonai statinių ir 30 bilijonų statinių Artimuose Rytuose. Prie esamojo suvartojimo atrodo, jog po kokių 30 metų žemėje esančios žibalo atsargos būsiančios išsemtos.

Ši gresmė, matyti, pramonės šalyse jau šiandien yra pakankamai suprasta bei įvertinta, ir todėl taip įtemptai skubama su atominės energijos pritaikymu pramonės ir civilinio gyvenimo naudojimo reikalmis.

Jau pirmajame pasauliniame kare prancūzų premieras Clemanceau pasakė, jog kovojant kiekvienas lašas benzino tiek pat brangus, kiek ir lašas kraujo. Daugiau to kartoti niekam nereikia. Didžiųjų galybių politiką kreipia lenktynės už atsarginius žibalo laukus. Visi gerai žino, kad grius pirmuoju tas, pas kurį anksčiau išsibaigs paskutinis žibalo lašas. Sustos riedėję sunkvežimiai, užges motorai, nuklimpę ir nejudrūs sustos tankų vikšrai, o lėktuvai nepakels savo sparnų

nuo aerodromo aikščių ir kilimo takų. Taip atsitiko Vokietijai per abu paskutiniuosius pasaulinius karus. Laimėjimo viltys išgaravo su jos benzino atsargomis.

MŪSU KAINOS
atatinka mūsų
PAGAMINTU
BATU tikrai
vertei

Neleiskite savęs apgauti išviršine išvaizda. Mūsų įmonė žinoma visame krašte, visados pateikia vertingus gaminius.

Aukšta kokybė
 Didelis patvarumas
 Gera išvaizda

CALÇADO JONAS

JONAS VIGELIS

FAB. RUA S. CAETANO, 862 - 809 - TEL. 9-4682
 LOJA: AV. ZELINA, 73

Lietuvi, ar jau įsigijei vertingą poezijos knygą

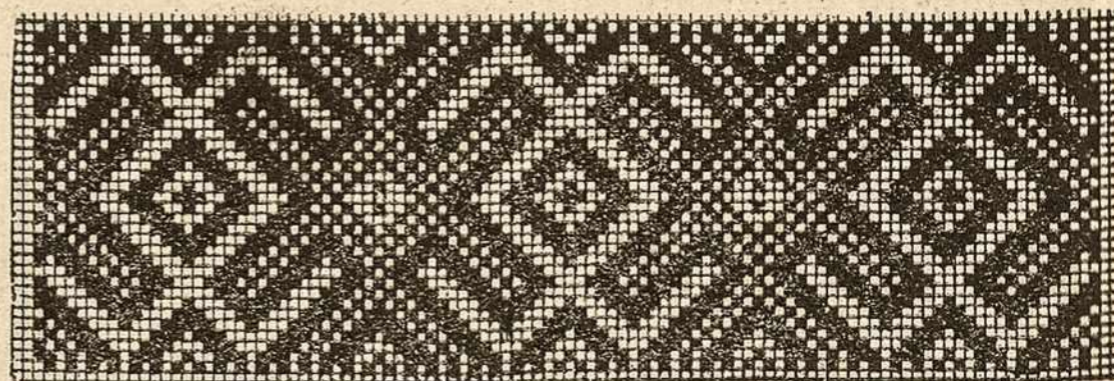
Pietų kryžius

Brazilijoje gyvenančio lietuvių poeto — Venancijaus Ališo — parašyta.

KAINA TIK GR. \$ 10,00

Visos pajamos skiriamos Lietuvių Rašytojų Tremtinių Draugijai:

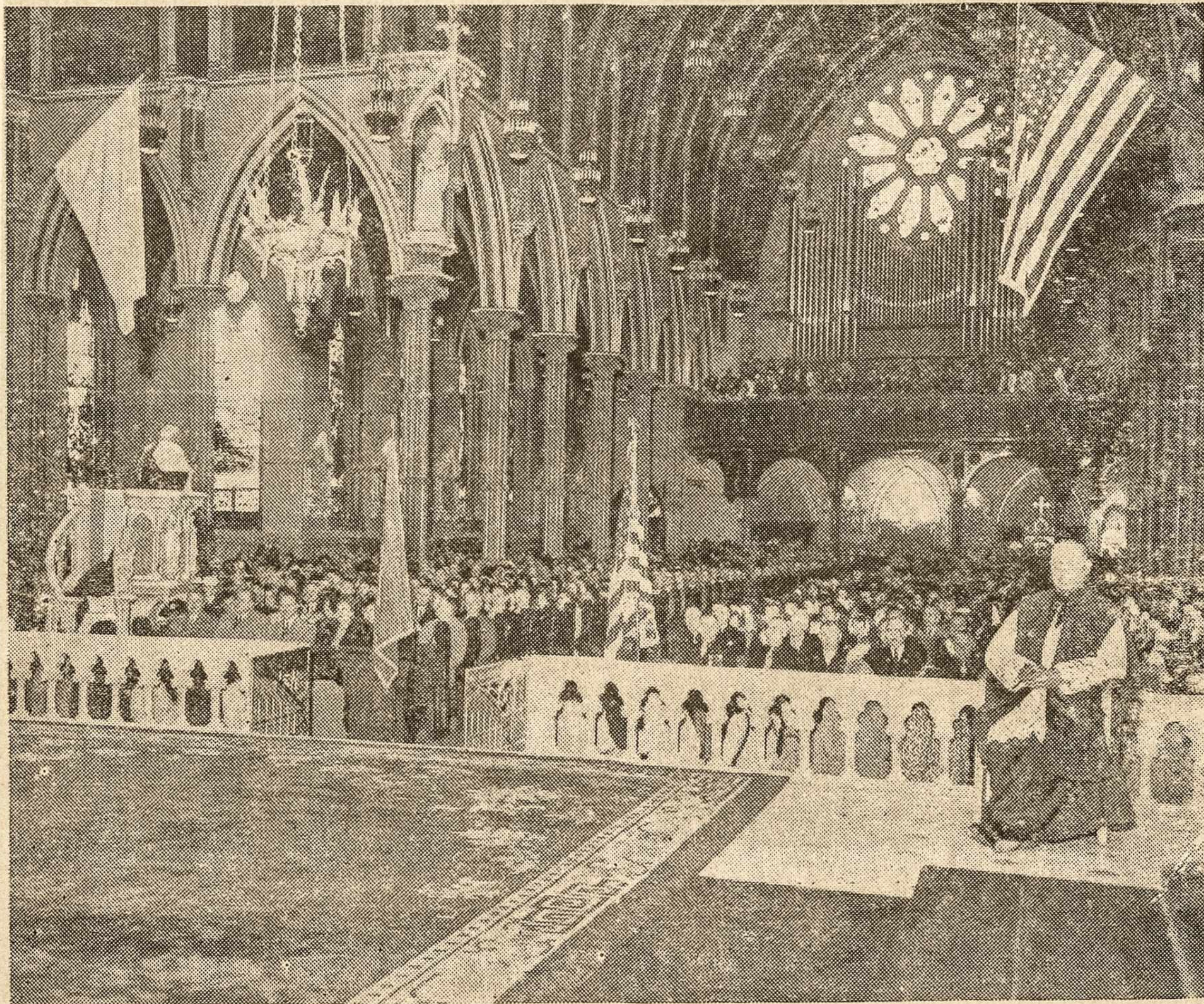
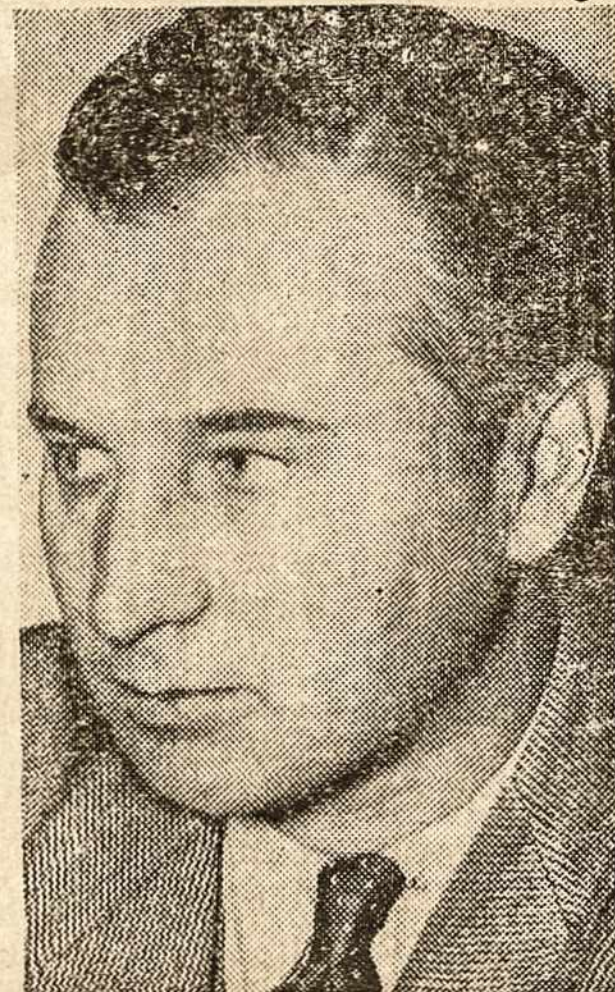
BRAZILIJOS kreiptis «M. L.» Redakcijon.

Amerikos lietuviai vieningi

Sekminegesnei kovai už Lietuvos išlaisvinimą Amerikos lietuviai įvairių politinių bei ideologinių grupių, išskiriant komunistus, yra suorganizavę Amerikos Lietuvių Tarybą, kuri kalba visu Amerikos lietuvių vardu. Nežinia kuriais sumetimais, nuošaliai ALT laikėsi grupė tautininkų vadinamų smetonininkų. Paskutiniu metu nuvykus Amerikon vienam kitam žymesniam tautininkų veikėjui, ir ši grupė įėjo Amerikos Lietuvių Tarybon; taip, kad dabar Amerikos lietuviai, kovoje už Lietuvos laisvę, yra visu šimtu procentų vieningi. Bendrai lietuvių gyvenime jaučiamas stiprus pagyvėjimas, kuris šiais metais pasireiškė gausingais suvažiavimais bei kongresais, Amerikos lietuvių atsakomybė šiuo momentu yra labai didelė, nes jie gyvendami laisvės šalyje, ir arti pasaulinės politikos centro, Vašingtono, lengviau ir greičiau gali reaguoti į momento iškeltus klausimus.

Žurnalistas Stasys Pieža, Chicago Herald American dienraščio redakcijos narys, buv. liet. kat. kongreso organizacinio komiteto pirmininkas, talpinąs didžiojoje Amerikos spaudoje straipsnių ir žinių apie Lietuvą palaikąs ryšius ir su «M. L.»

Spalių mėn. 17-18 d. Čikagoje įvyko lietuvių katalikų kongresas, kuris buvo pradėtas šventąja valanda Čikagos katedroje. Kongreso globėjas kardinolas S. Stritch pasakė reikšmingą pamokslą, padrasindamas lietuvius kovoti už savo šventasias teises. Priekyje sėdi pralotas Krušas, kuris yra lankęsis ir São Paulo Lietuvių kolonijoje. Šventoj valandoj dalyvavo virš 3000 lietuvių, daugumoj kongreso dalyvių, apie 100 lietuvių kunigų.

LIETUVIAI KANADOJE.

«M. L.» korespondento Kanadoje.

Bendros žinios apie Kanadą. Kanada yra žymiai didesnis kraštas, kaip Brazilija, tik šiek tiek mažesnis už Rusiją. Tačiau gyventojų yra tik apie 12 mil.; kurių apie 5 mil. yra anglų kilmės, apie puspenkto milijono - prancūzų 800 tūkstančių - ukrainiečių, 500 tūkstančių - lenkų. Toliau seka: žydai, belgai, olandai, vokiečiai, japonai, negrai ir kitų tautybių kilmės gyventojai. Lietuvių, įskaitant ir tremtinius, - yra apie 14-15 tūkstančių. Tankiausiai yra apgyventos Ontario, Quebeco provincijos. Čia yra didieji miestai: Montreal virš milijono, Toronto su vienu milijonu gyventojų.

British Columbia, Alberta provincijos - labai retai agyventos.

Kraštas yra labai turtingas žemės turtais; kaip anglimi, auksu, uraniu, kuris reikalingas atominės bombos gamybai ir kitais brangiais metalais. Ypač daug yra miškų. Dar daug yra vietų, kur žmogus kojos nėra įkėles. Miškai yra labai smarkiu tempu kertami. Naujai atvykusių D. P. daugumas pradžioj, kaip sutartis reikalauja, dirbo prie miškų kirtimo.

Bendrai Kanadoje yra labai daug tuščių plotų, kur laukiama žmogus.

Lietuviai Kanadon pradėjo vykti dar prieš pirmą pasaulinį karą, bet daugumas suvažiavo tarp 1922-1930 m. ir vėliau. O dabar D. P. papildo senesnę imigraciją, kurių laike dvejų metų yra virš 300 atvykusių. Lietuviai daugumoje yra apsištieję Montreal apylinkėse. Kiek mažiau kitose provincijose.

Miestuose gyvena, seniau atvykę, įsitaisę neblogai, ypač įvairūs amatininkai: siuvėjai, staliai

Kanados lietuviai prie darbo.

lygintojai, fabriku meistras ir net darbininkai. Daug kas iš jų turi nuosavus namus. Dalis iš jų verčiasi prekyba: laiko mėsinės, maisto krautuves, kirpyklas, viešbučius. (Šie skaitomi turtingais).

Žemės ūkyje. Po šio karo daug lietuvių įsigijo nuosavus ūkius-farmas. Ontario provincijoj, tarp Hamilton, Brantfoad, Dilhi, Tilsenburg. Rodney apie 200 lietuvių turi tabako farmas.

Jų dydis tarp 50-200 akrų; vertė siekia nuo 40 ligi 150 tūkstančių, dolerių. Tabako farmose darbas labai sunkus ir reikalauja įgudimo. Geram derliui esant gaunamas bidelis pelnas; dažnai metinės pajamos sudaro pusę ūkio vertės, nors darbo išlaidos taipgi sudaro virš pusės pajamų. Blogam derliui ir žemoms kainoms esant, tabako farmeriai turi pridėti tūkstančius dolerių iš kišenės. Bendrai, tai yra nauja Kanadoj ūkio šaka.

Bendrai Kanados padėtis yra gera. Krizio ženklų dar nematyti. Valstybės pajamos yra labai didelės su dideliu pertekliumi. Prekybos balansas yra aktyvus. Tik su Š. Amerika yra pasyvus — daugiau perka, o mažiau parduoda.

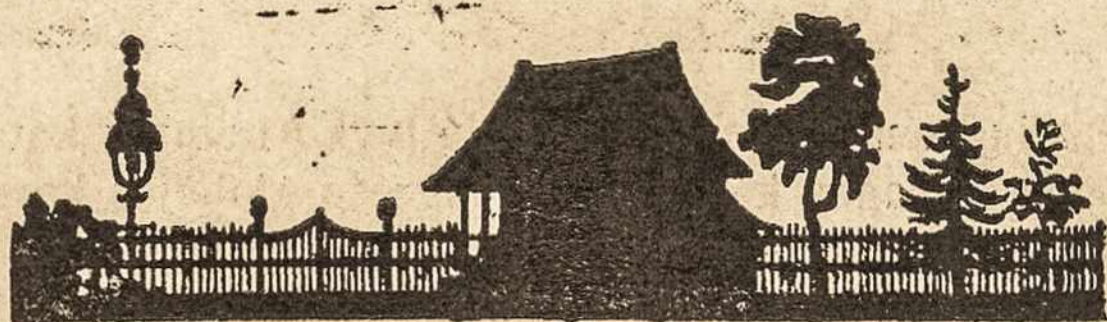
Pragyvenimas brangsta. Maisto, o ypač butų kainos kyla. Toronte už vieną kambarį dviem žmonėm mėnesiui reikia mokėti 30 — 60 dolerių. Ypač sunku gauti butus šeimoms turinčioms vaikų. Vaikai čia nemėgiami. Gal ir dėl šios priežasties labai didelis nūošimtis yra viengungių. Gydymas labai brangus, ypač operacijos. Maistas pavyzdžiui, trijų žmonių šeimai, gerai valgant, savaitei atsieina ligi 30 dolerių. Rūbai ir batai labai pigūs. Kostiumas 20 — 50 dol., kaip Lietuvoj būdavo už 150 litų.

Turint 2000 — 3000 dolerių galima įsigyti namus 8 — 10 tūkstančių dolerių vertės. Dalį reik pradžioj įmokėti, o likusią sumą kompanijos ilgiems metams išdėsto... Je, pvyzdžiui, šeimoj dirba 2 asmens, tai po 2 metų galima įsigyti namus.

Yra vilties, kad atvykusieji DP, pramokę kalbos, įsijungę į krašto gyvenimą, nežiūrint anksčiau atvykusių «vietinių», tvirtai atsistos ant kojų. Ši kraštą sudaro visi atėjūnai: pirmieji sau kelią prasiskynė kardu, o pastarieji prakaitu ir darbu jį prasiskins.

Darbininkų atlyginimas tabako farmose yra geras. Vyras, kas mėnesį gauna butą, užlaikymą, ir 120 - 140 dolerių mėnesiui. Derliaus nuėmimo metu uždirba kaip ir kiti padieniai darbininkai, 10 dolerių dienai, su maistu ir butu. Darbymetės metu moterims moka 8 dol. dienai. Kurios dirba kaip šeimininkės, mėnesinis atlyginimas yra 50-60 dolerių ir visas užlaikymas. Lietuviams yra patartina į šios žemės ūkio šakos griebtis. Ūkius be didelių sunkumų galima įsigyti. Su 10 ar 15 tūkstančių dolerių, su banko pagalba, galima nusipirkti 40 - 60 tūkstančių dolerių vertės ūkį. Šią ūkio šaką bankai labai remia. Tabako farmerių kreditas yra kiekvienu atveju atidarytas.

Javų ir gyvulių ūkis yra mažiau pelningas,

nes produktų kainos žemos o darbininkų algos aukštos.

Dipukams eiti žemės ūkio darbininkais nepatartina. Mat darbo laikas yra 12-14 val. Maistas dažnai būna prastas, atlyginimas 60-80 dol. mėnesiui. Retai kur moka 100 dolerių. Užtat daugiausia ir dirba DP 10 mėnesių, pagal sutartį. Paaskui visi į miestus bėga.

Naujai atvykusiems lietuviams kelias nėra rožėmis klotas. Čia niekas niekur atvykusių nelaukia. Dauguma atvyksta pagal sutartis į kasyklas, miškų kirtimo darbams, prie geležinkelių darbų, pas ūkininkus, kaip tarnaitės ir slaugės ligoninėse. Tik maža dalis atvyksta giminių kviečiami. Duoną visi sunkiai pelnosi ir dirba tuos darbus, kurių vietiniai nebenori, o atlyginimas tik kaip bepradedantiems. Tik geriems amatininkams, meistrams, siuvėjams uždarbiai geresni.

Vyro uždarbis, mieste, 30-40 dolerių savaitėi, o moterų 10-30 dolerių. Tik prityrusios siuvėjos uždirba virš 40 dolerių. Miško darbuose dienai galima uždirbti virš 10 dol.

Toronto, Montrealio, Hamiltono dypukai tik šiaip taip stumiasi, išskyrus tuos, kurių keli šeimos nariai dirba.

Bendrai, kaip ir visur, ateiviams duodami prastesni, sunkesni ir mažiau apmokami darbai. Aukšto mok-lo žmonėms nėra jokių sąlygų iškūrti. Čia yra nepageidaujami nei gydytojai, nei inžinieriai, nei kitoki. Jei jų yra, tai jie pralindo kaipo darbininkai, ar ūkininkai. Gal ateityje ir jie prasikals, dabar dirba kaip visi prasti darbininkai ir dar be praktikos. Žinoma, daug kur yra kliūtimi anglų kalbos nemokėjimas.

DVISAVAITINIS LIETUVISKOS MINTIES LAIKRAŠTIS

«MŪSŲ LIETUVA» GALIMA ĮSIGYTI SĂO PAULO LAIKRAŠČIŲ KIOSKOSE ŠIOSE VIETOSE:

MIESTE Prie pašto Avenida Săo Joăo
PRAÇA DA SĖ Viduryje aikštės kioske
SIUVYKLA VILNIUS Av. Duque de Caxias, 237
BOM RETIRO Rua Silva Pinto ir José Paulino kampas.

JOTEIKOS RESTORANE R. dos Italianos, 711

ESTAÇÃO DA LUZ prie įėjimo

ESTAÇÃO DA LUZ prie tilto

CASAS SĂO JORGE R. Săo Caetano, 526 ir 510

MOÓCA prie autobuso 93 sustojimo vietos

VILA ANASTACIO pas platintojus

VILA ZELINA Largo Săo José prie autobuso sust. vietos

ir moka lietuvų mokykloj pas Bronių Stankevičių, rua Lituania, 67.

RIO DE JANEIRE «Mūsų Lietuva» galima nusipirkti arba užsiprenumeruoti pas A. Gauliă, Rua Piratini, 371 — casa 1.

Ar nedidinga Lietuvos praėtis? Vytautas Didysis prie Juodųjų marių.

BERLYNE

Gruodžio mėn. 5 d. įvykusiuose į savivaldybę, vakariečių zonoje, rinkimuose daugumą balsų gavo socialdemokratai, apie 65%, krikščionys demokratai — 20% demokratai liberai — 9%. Nors komunistai rinkimus boikotavo, iš turinčių teisę balsuoti, balsavo 86%. Rusų zonoj rinkimai nebuvo leisti. Šie rinkimai buvo tarsi koks Berlyno gyventojų atsiklausimas, keno pusėje jie stovi: vakariečių ar rusų. Šie rinkimai galutinai miestą padalijo į dvi dali.

Rusus sunervino praėjusią savaitę prancūzų zonoj, arti aerodromo išsprogdinimas galinčiausios vokiečių stoties antenos stulpų, kurie prancūzų tvirtinimu, sudarydavę lėktuvams pavojų. Nors antena buvo prancūzų zonoj, bet pati stotis rusų zonoj. Rusai per tą stotį vidutinėmis ir trumpomis bangomis varydavę propagandą po visą Europą. Ši aplinkybė ir pagreitino antenos stulpų išardymą.

JUNGTINIŲ TAUTŲ ORGANIZACIJA

Posėdžiavusi Paryžiuje tris mėnesius, neišrišusi nė vieno svarbesnio klausimo, išsiskirstė. Saugumo Tarybos neutralių narių pastangos sutaikinti vakariečius su rusais visu šimtu nušimčių nepasisekė. Padėtis ne tik nepagerėjo, bet dar paaštrėjo, taip kad jau kelio atgal yra neįmanoma rasti. Bendrai painią tarptautinę politinę padėtį tik karas gali išrišti.

DEMOKRATIJOS GYNIMO FRONTAS.

Paskutiniu metu Pietų ir Centralinėj Amerikose įvyko ginkluotų sukilimų prieš teisėtai išrinktas demokratines vyriausybes, kaip tai Peru, Venezueloj, Costa Rica, Salvador. Čili vyriausybė tvirtinanti, kad visų neramumų kurstytojas yra Argentinos prezidentas Peron, kuris norįs P. Amerikos vyriausybų priekyje kariskius matyti. Čili prezidento iniciatyva manoma suorganizuoti demokratijai P.

Amerikoj ginti frontas. Iš Vasingtono pranešama, kad projektuojama suorganizuoti vakarų pusrutuliu saugumo taryba.

— Central do Brasil geležinkelio linijoj, Carlos de Campos stoty, dėl mašinistų neatsargumo, gruodžio mėn. 22 d., susidūrė du traukiniai. Pasekmėj trys mirė vietoj ir 16 sužeistų, iš jų 10 labai sunkiai. Keleiviai dėl nuolatinės netvarkos šioj linijoj, išnervinti padegė stotį, kuri ugnies buvo visiškai sunaikinta.

DIDVYRIŲ ŽEMĖS SŪNŪS

Vakariečių zonoje Berlyne leidžiamas «Naujasis Laikraštis» duoda labai įdomių žinių apie kasdien didėjantį partizanų priešinimąsi okupantui užgrobtuose Pabaltijo kraštuose. Laikraštis rašo, kad Lietuvoje partizanų veikla pasiekusi tokio laipsnio, kad ją galima esą palyginti nebent su «maquis» ir kitų partizanų veikla Vakarų Europoje vokiečių okupacijos metu. Kiekvieną naktį partizanų ginkluoti būriai puola rusų sargybas, enkavedistų būstus ir ištikus kariuomenės garnizonus. Savisauogos instinktas ir artėjančio karo viltys stiprina mūsų brolius šioj nelygioj, bet garbingoj kovoj. Vistiek jau Lietuviams nebėra gyvenimo.

Partizanų veikla labai sustiprėjusi ir kituose Pabaltijo kraštuose — Latvijoje ir Estijoje. Galima sakyti, kad visas susisiekimo tinklas yra šioje zonoje sudarytas. Partizanų būriai naktimis sprogdina tiltus ir išardo geležinkelio linijas.

Viso Pabaltijo ir Lenkijos pagrindinio judėjimo centras yra Lietuvoje. Lietuviai yra ir šito judėjimo vadai.

Didvyrių žemės sūnūs! Pranašingi Dr. Vinco Kudirkos žodžiai kuriais jis pradėjo Tautos Giesmę: «Lietuva Tėvynė mūsų — Tu didvyrių žeme!»

Prėjusią savaitę smarkiai nukentėj nuo potvynių Minas valstijoje, Mata apylinkė. Vanduo užliedakas žemesniose vietose miestelius; sugriovė namus, nunešė tiltus.

Potvynio metu žuvo 234 asmenys. Potvynis buvo apsėmęs 35.500 kv. kilom. plotą. Nuostoliai siekia apie 20 milijonų kruzeirų. Potvynis palietė arti 2000 žmonių.

Gruodžio mėn. 22 d. São Paulo mieste streikavo gydytojai ir inžinieriai dirbą miesto savivaldybės ar valstijos valdžios įstaigose. Su jais solidarizuodami, nedirbo privatūs gydytojai ir inžinieriai.

Streiko priežastis - reikalavimas pakelti atlyginimą.

23. 12. 48 Sugamo miesto kalėjime buvo pakarti japonų ministriai kuriuos amerikų karo teimas apkaltino kaip karo nusikaltėlius ir pasmerkė mirti. Jų tarpe buvo Hideni Tojo, 64 metų, Japonijos ministris pirmininkas pereinamojo karo metu. Kiti: Doihara, Matsni, Muto, Itagaki, Hirota ir Kimwa.

Paskutinėmis valandomis rašė laiškus savo šeimoms ir nerodydami jokio susijaudinimo patys užlipo ant katafalkų. Lavonai buvo nuvežti į Jakohamą. Vieni laikraščiai rašo, jog lavonai bus sudeginti krematoriuje, o kiti sako, kad būsią tiesiog sumesti jūron, nes sunkvežimiai esą juos nuvežę į uostą we.

— Nežiūrint nacionalistų pralaimėjimo, Amerikos vyriausybė Kinijos atžvilgiu savo nusistatymo nepakeitė, pripažindama teisėtą Chiang-Cai Chec valdžią.

— Kinijoje komunistų kariuomenė prislinko 16 km. iki Nankino. Nacionalistai neteko savo paskutinio uosto šiaurinėje Kinijoje, Tengpu. Norėdami iškovoti garbingas taikos sąlygas su komunistais, nacionalistų generolai daro paskutine kontrataką, nors jų padėtis laikoma kritiška.

— Olandija Indonezijoje vėl pradėjo karo veiksmus prieš Indonezijos respubliką Javos saloje. Suv. Amerikos Valstybės būdamos priešingos olandų karo vedimui Indonezijoje, kaip spaudimo priemonę prieš olandus, išbraukė Olandiją iš Maršalio plano šelpiamųjų skaičiaus ir nutraukė Olandijai bet kokią ekonominę paramą.

Lietuviai BRAZILIJOJE

įdomia, meniškai parengia programa, mokslo metų užbaigimas.

Redakcija atsako bendradarbiams

P. D. Anglija. Tamstos rašini «Lietuvių rūpesčiai Anglijoje»- idėsime. Dėkingi už bendradarbiavimą. Neužmirškite ateityje.

A. B. S. Paulyje. Feljetoną idėsime.

Remunei. Uraquaianoje. Laukiame atsiliepiant. Parašykite iš vietos lietuvių gyvenimo.

LIETUVI,

ar žinai, kad geriausia Kalėdoms ir Naujiems metams dovana tai «Mūsų Lietuva». Nieko nelaukdamas rašyk laišką adresu

«Mūsų Lietuva»
Caixa Postal 4118

São Paulo — Brasil, prašydamas, kad Tau ar Tavo draugams siuntinėtų

«Mūsų Lietuvą».

Parduodami namai

Iš 3-jų kambarių ir virtuvės
PRIE VIA ANCHIETA

Vila Gonçalves Junior, São Bernardo

kreiptis pas

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

Rua Venda Nova, 83 - Vila Zelina

— União Social Alegria gruodžio 25 d. 20 val. Avenida Zelina, 63, rengia šokių vakarą su vaidinimu.

Kviečiame atsilankyti.

Rengėjai.

VARŽOMAS PAMOKSLŲ SAKYMAS SVETIMŠALIŲ KALBOMIS.

Dienraštis «O Estado de São Paulo», gruodžio mėn. 21 d., religiniame skyriuje paskelbė sek. žinią:

«Patriotinis Jo Eminencijos São Paulo Kardinolo potvarkis.

Pamokslai svetimšalių kalba. Metropolijos Kūrija mums praneša:-

Kūrija yra gavusi daug prašymų, kad šios arkivyskupijos bažnyčiose būtų leista pamokslus sakyti svetimomis kalbomis.

Jo Eminencija Kardinolas arkivyskupas nusprendė sekančiais:

Lotynų apeigų katalikams leidžiamame pamokslus sakyti tik tai mūsų gimtąja (portugalų.Red.) kalba, vardan mūsų tėvynės vieningumo. Pasirašė: C. Card. Mota, São Paulo Arkivyskupas».

Prieš pamokslų sakymą ne portugalų kalba - šis žygis nebepirmas.

Kai tik prasidėjo antrasis pasaulinis karas, - valstybės saugumo organai prašė Kūrijos, kad ji praneštų svetimšalių kolonijų kapelionams' jog svetimšalių kalbomis pamokslų sakymas yra draudžiamas.

Kai kurų kolonijų kapelionai, jų tarpe ir lietuvių; kadangi lietuviai nebuvo ašies šalininkai, iš valstybės saugumo organų, gavo leidimą sakyti pamokslus.

Per visą karo laikotarpį pamokslai lietuviams buvo sakomi lietuvių kalba.

Dabar vėl stovime naujo potvarkio akivaizdoje. Tai liečia ne vien lietuvius, bet visus svetimšalius katalikus, kaip prancūzus, amerikonus, vengrus, lenkus, italus, vokiečius, austrus. Yra daroma žygių, kad šis potvarkis būtų atšauktas. Sekančiame «Mūsų Lietuvos» nr. šiuo reikalu bus daugiau pranešta.

— Gruodžio mėn. 12 d. Vila Zelinos mokykloj buvo įteikti diplomai ketvirtam skyriui ir su

Meniškos fotografijos! Nuotraukos dokumentams

Filmų išaiškinimas ir kopijavimas. Nuotraukų padidinimas.

Foto Studija "JORGE"

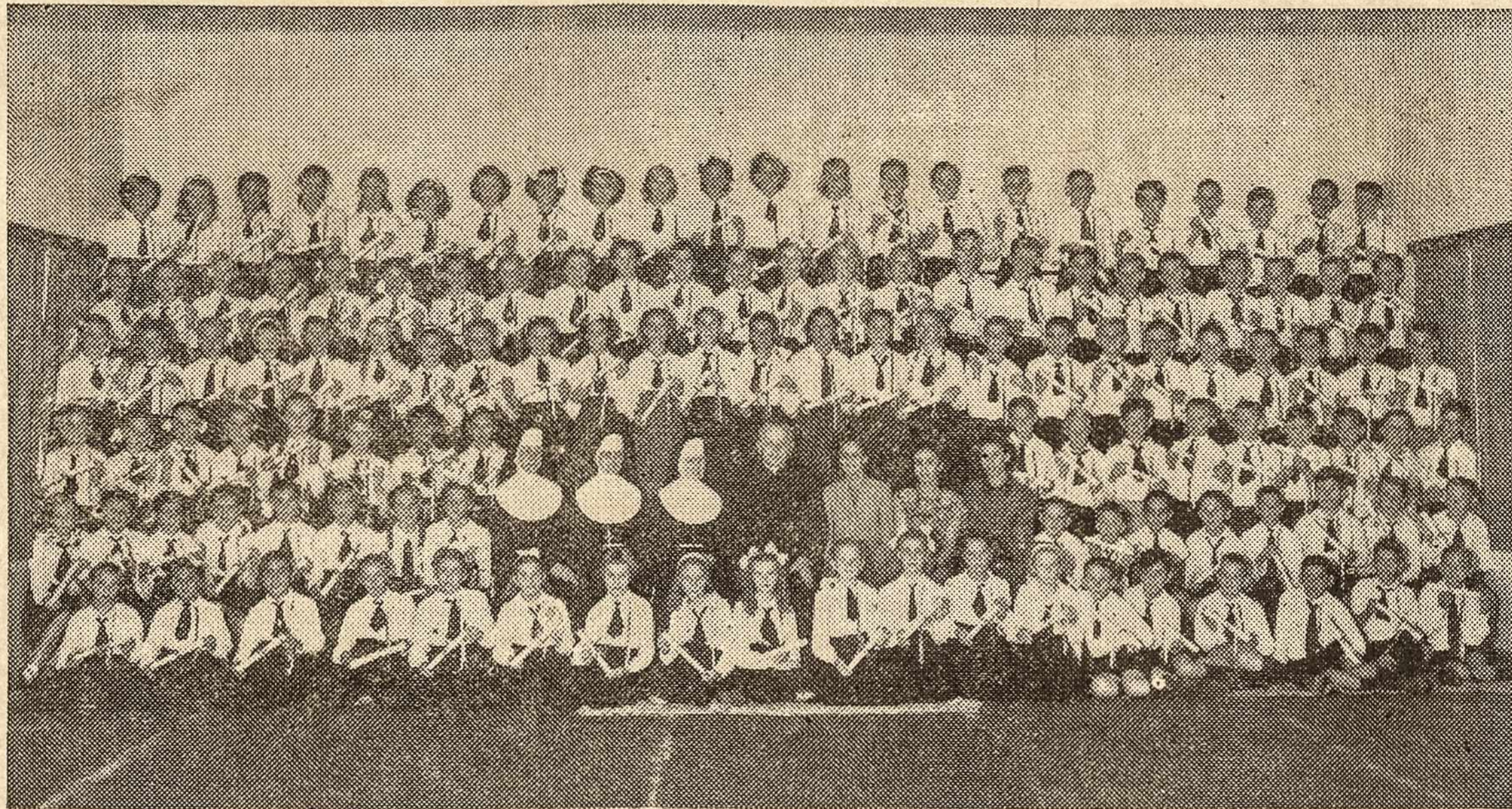
Kviečiamas atvyksta specialiom nuotraukom vestuvėse, pobuviuose, pasilinksminimuose. Nepamirškite, švenčių proga, nufotografuoti savo vaikučius prie Kalėdų eglutės.

AVENIDA ZELINA, 89 - VILA ZELINA SÃO PAULO

Pranešame, kad 1949 m. 4 d. 8 val. ryto, Vila Zelinos R. K. bažnyčioje bus atlaikytos gedulingos šv. Mišios už mirusiųjų Lietuvoje, mūsų brangių: mamytės ir tėvelio vėles.

Kviečiame gimines ir artimosius.

Juozas, Jurgis ir Sarapinas Matelioniai.

Seselių pranciškiečių mokyklos Vila Zelinoj ketvirtąjį skyrių baigė ir gavo diplomus 123 mokiniai. Viduryje sėdi Vila Zelinos klebonas kun. P. Ragažinskas, seselės pranciškietės: M. Karolina, M. Bernarda ir M. Dolores.

Aukos i Vokietija jau issiustos

Gruodžio 16 d., Moocos mokyklos salėje, Rua Lituania Nr. 67, buvo sukviestas rinkliavos rengėjų, (lietuviškųjų įstaigų ir organizacijų São Paulo mieste), susirinkims.

Aukų lapai buvo gražinti visi ir padarytas piniginis atskaitymas. Pagal pateiktus 38 aukų lapus buvo surinkta iš viso: Cr.\$ 6.874,10.

Surinktos aukos buvo nutarta persiusti, maisto produktų formoje, Lietuvos Raudonojo Kryžiaus Centrui Vokietijoje; kuris, Kalėdų švenčių proga, savo nuožiūra išdals labiausiai pagelbos reikalingiems lietuviams Susirinkimas, persiuntimo operacijas atlikti, įgaliavo: Juozą MA'ELIONI ir Henriką VALAVIČIŲ.

Gruodžio mėn. 17 d. išrinkti įgaliotiniai išsiuntė aukas per Sociedade Commercial Transatlantica Ltda., Rua D. José de Barros, 264, 3 a., São Paulo.

Pagal šios bendrovės išduotą pakvitavimą, iš gruodžio mėn. 17 d., buvo padaryta sekanti perlaida:

G a v ė j a s : dr. Domas JASAITIS, Lietuvos Raudonojo Kryžiaus Vyr. Valdybos Pirmninkas (arba jo įgaliotinis) (14b) R e u t l i n g e n , Lederstr. 94, Zona franceza, Alema-

nha.

Išsiūsta:

120 kg. kiaulienos taukų	Cr.\$ 6.120,00
115 kg. cukraus	Cr.\$ 830,00
25 kg. kavos	Cr.\$ 720,00
	<u>Cr.\$ 7.670,00</u>
10% Desconto ir bonifikacija	Cr.\$ 795,90
	<u>Cr.\$ 6.874,10</u>

Visi aukų lapai ir pasiuntimo pateisinamieji dokumentai bus perduoti saugoti Lietuvos Konsulatui São Paulo mieste.

Rinkliavos rengėjai nutarė išreikšti savo nuoširdžią padėką visiems aukotojams (jų pavardės yra ir dar bus paskelbtos) ir aukų rinkėjams.

Žinias suteikė

Henrikas Valavičius

MIRĖ.

Spalių mėn. 27 d. Vila Celeste mirė Stasė Jaraitė; lapkričio m. 20 d. Utingoje Julie Mickevičienė 76 m. amžiaus, kilusi iš Utenos; gruodžio mėn. 1 d. Parque V. Prudente mirė Juozas Andriulis 59 m. amžiaus; gruodžio mėn. 12 d. r. Saudades mirė Pranas Pribuišis 25 m. amžiaus; gruodžio mėn. 12 d. r. mirė Pranas Dulinskas 69 m., kilęs iš Šiaulių.

— Lapkričio mėn. 27 d. apsivedė Juozas Aleknavičius su Henrika Ceponyte; Gruodžio 11 d. tilio Soares de Souza su Adele Spuraite iš Agua Raza.

Gruodžio mėn. 25 d. sumainys žiedus: Vladas Steponavičius su Izabele Stankevičiūte iš Mokos ir João Casagrande su Janina Nacevičiute iš V. Lucijos.

— Gruodžio mėn. 5 d. Bendruomenės susirinkime svarstyta salės statybos klausimas Nutarta neatidėliojant organizuoti salės statybą. Tam reikalui išrinkta komisija, kurios uždavinys atlikti visus paruošiamuosius darbus ir projektus, ligi bus išrinktas nuolatinis statybos komitetas. Komisijon išrinkti: Kun. K. Miliauskas, P. Narbutis, St. Butrimas, H. Valavičius ir J. Švegžda. Salė bus statoma Bendruomenės nuosavoj žemėj V. Zelinoj, kur susikerta av. Zelina ir Rua Campos Novos.

— Kalėdoms plotkelių galima gauti Vila Zelinoj klebonijoje. Vila Anastazijoje bus nešiojama į namus.

— Balandžio mėn. muz. J. Stančūnas su šeima išvyksta nuolatiniam apsigyvenimui Š. Amerikon.

Kun. V. Kavolis šv. mišių metu.

Kun. Vytautas savųjų tarpe tėviškėje.

GRAZIOS PRIMICIJOS

Gruodžio mėn. 12 d. Vila Zelinoj kun. Vytautas Kavolis laikė pirmas iškilmingas šv. mišias. Iškilnėse dalyvavo lietuviai kunigai gyvenantieji Sāo Paulo mieste, seminarijos rektorius ir kiti. Lietuviškoji visuomenė atsilankė gausiai į taip retas iškilmes. Šv. mišių metu Bendruomenės choras išpūdingai sugiedojo keturiais balsais šv. Pranciškaus de Witt mišias. Po mišių esantiems suteikė palaiminimą.

Kviestiems svečiams, giminėms kun. Vytauto tėvai savo namuose suruošė vaišes, kurios praėjo linksmoj jaukioj, nuotai koj.

BUS LINKSMA

Gruodžio mėn. 25 d. 20 val. Lietuvių S-ga ir skautai rengia šeimininį vakarą. Programoj bus suvaidinta 2-jų veiksmų komedija «NEPADÉJUS NÉR KŪ KASTI».

Taip pat programoj dalyvaus su savo magišku akordeonu Vincas Leita, klarnetistas Antanas Golskis ir ką tik atvykęs iš Europos P. Kaseliūnas su fagotu.

Po programos bus KALAKUTO loterija ir SKRAJOJANTIS PAŠTAS.

Pakvietimai prie durų nebus parduodami. Todėl iš anksto prašoma įsigyti Vila Zelinoj pas St. Maželį rua Venda Nova, 58 ir pas Br. Stankevičių rua Lituania, 67.

Stanislovas M. koresp.

— Gruodžio mėn. 26 d. 14 v. Mokos mokykloj rengiama Kalėdų eglutė. Programą išpildys mokyklos mokiniai. Lietuviai kviečiami atsilankyti ir atsivesti mažus vaikus.

Aukščiaus pažymius gavusios mokslo ir egzaminų metu ketvirtos skyriaus mokinės. Iš kairės pirmoji A. Smit, trečioji Al. Lunskytė, ketvirtoji — Seguk; savo darbštumu ir gabumu mokslo ir egzaminų metu išsikovojusios antrą vietą; antroji — Irene Didžiulytė, mokslo metais buvusi pirmąja mokinė ir egzaminų metu gavusi aukščiausius pažymėjimus. Už jos darbštumą ir pavyzdinę elgesį seselės prancišketės diplomų įteikimo metu įteikė gražią dovanėlę — teisę veltui mokytis 5, 6 ir 7 skyriuose.

Stovi: M. Bast 7-to skyriaus ir Al. Černauskaitė 5-to skyriaus gavusios aukščiausius pažymius mokslo ir egzaminų metu.

BUS LINKSMA IR SMAGU

RUOŠIAMAME LIETUVIŲ S-GOS BRAZILIOJE SU SKAUTAIS

VAKARIE

MOKOJE - RUA LITUANIA, 67

GRUODŽIO 25 D.

GRUODŽIO 25 D.

BUS SUVAIDINTA DVIEJŲ VEIKSMŲ KOMEDIJA

«NEPADÉJUS NÉR KŪ KASTI»

PRADŽIA 20 VAL. PABAIGA 4 VAL. RYTO

GROS LIETUVIŠKAS ORKESTRAS

Prašome įsigyti pakvietimus iš anksto, nes vietoje nebus platunami

LINKSMAS KAMPELIS

A. G.

INGAUNIO KALĖDOS

Ignas Ingaunis jau nuo pat ryto buvo it ne-savas, itūžęs.

Jam, kažkodėl, nemielos buvo Kalėdų šven-tės. Žmonos prašomas šį-tą padėti, Ingaunis pik-tai atrėžė:

— Pasikark su savo valgiais!.. Man jų nerei-kia. Jau man gana... Suėdė mano gyvenimą, o, suėdė!..

Ingaunienė nieko neatsakė. Per jos pablyš-kusius skruostus nusirito dvi stambios, it pūpos, ašaros ir nuskendo raudono kisieliaus turinyje, kurį tuo laiku pilstė.

Ingaunis prisiminė visą savo praeitį ir da-bartinę padėtį.

— Ne! Toliau tokio vargo nepakėsiu! tarė ir staigiu judesiu atsistojo. Ant pečių užsi-

metė kailinukus, didelį lenktinį peilį įsidėjo kel-nių kišenėn ir pasinešė durų link. Ingaunienė vy-ro elgesį sekė visą laiką ir buvo nerami. Vyruj jau būnant tarpdury, sušuko!

— Ignai, Viešpatie, kur tu?... Taip vėlai. Ig-nai, sugrįžk! Ignai, juk Kūčios!..

— Nedovanosiu aš jam! Ne! Kad jį kur... ir užtrenkė durimis.

Ingantienė rintai susirūpino. Metė viską ir bejėgiai susmuko ant lovos.

Po gero pusvalandžio Ingaunis sugrįžo. Ta-čiau jo rankos, veik iki alkūnių, buvo kruvinos.

— O, Jėzau, Ignai!... Ką padarei? Tu nužudei? Tu nužudei?..

Ingaunis tylėjo. Rūpestingai nusiplovė ran-kas, nuvalė peilį. Jo veide matėsi kažkoks susi-rūpinimas.

Pagaliau, žmoną tvirtai suėmė už pečių ir aštrų žvilgsnį įsmeigęs, tarė:

— Mōnike, žinai, ką?

— Ką??? susirūplno žmona.

— Aš... papioviau kraliką! Juk mūsų šven-čių stalas toks vargingas.

Jų širdyse atlyžo, lūpos susitiko.

Iš radio sieto sklido giesmės žodžiai:

— Tyli naktis, Šventą naktis...

OPTIMISTAS IR PESIMISTAS

Buvo du teatro direktoriai: vienas pesimis-tas, o kitas — optimistas.

— Su mano teatru blogi dalykai dedasi. Kiekvieno vaidinimo metu pusė salės lieka be žiūrovų, — kalba pesimistas.

O optimistas išdidžiai atsako:

— Ooo... pas mane dalykai visai puikūs: vi-suomet pusė salės būna pilna žiūrovų.

Raulas VIRVELĖ

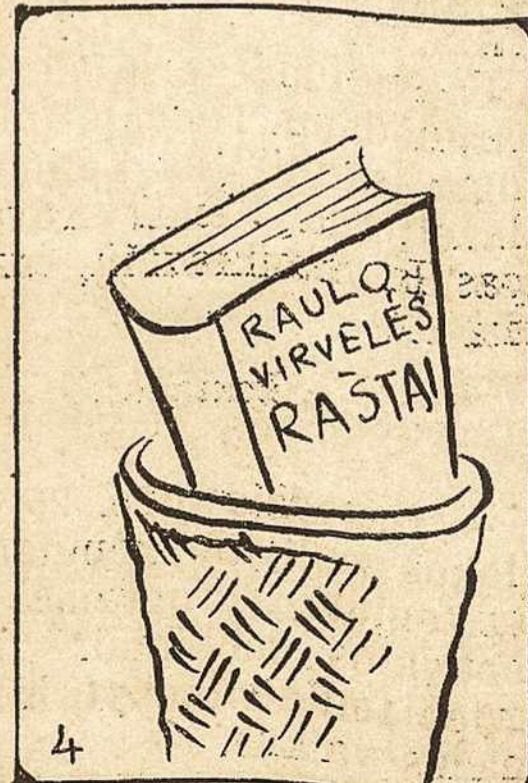
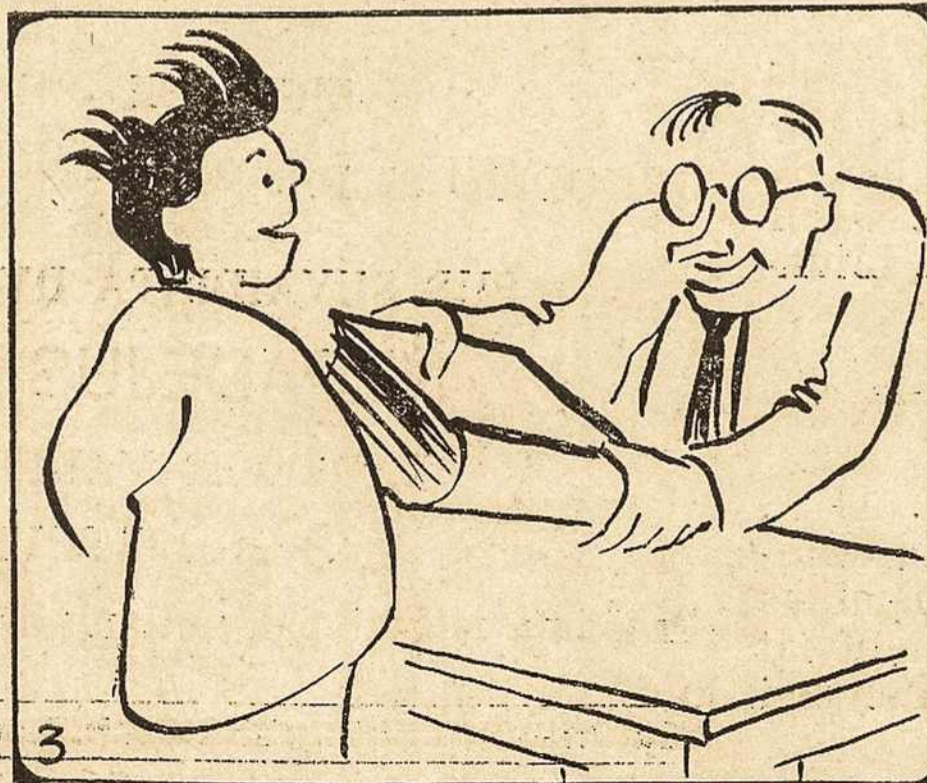
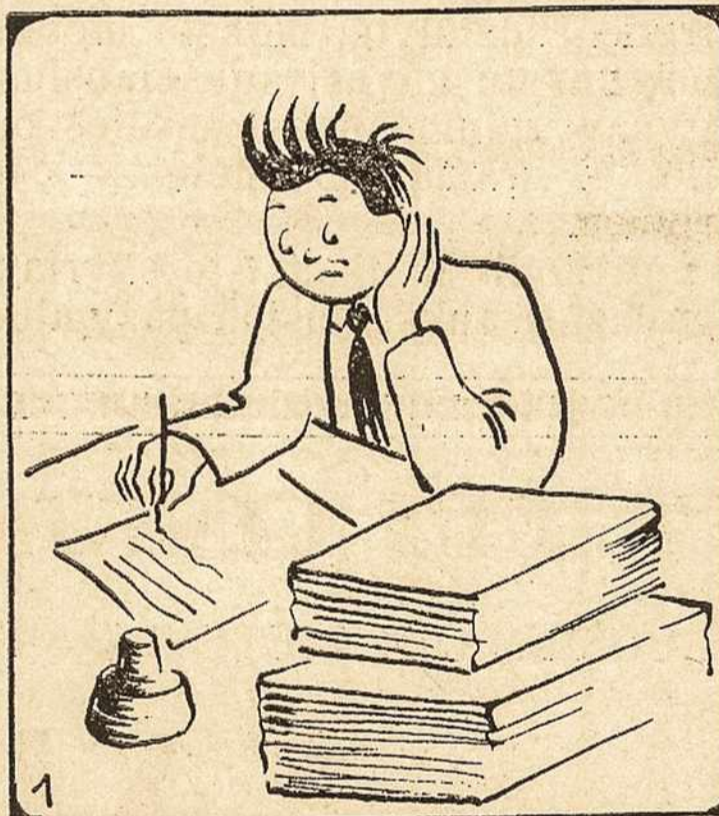
1. Šiandien toks atėjo laikas,
Skaito rašo kožnas vaikas.
Knygos, laikraščiai, žurnalai
Ir visi kitokie galai.
Ir Virvelė, kaip matyti,
Nutarė kažką rašyti.
Rašė, plušo kelias dienas,
Atsisėdęs kampe vienas.

2. Baigtas darbas, koksai džiaugs-
[mas,

Gnaibo širdį jaukus jausmas.
Džiaugias Raulas; gražu bus,
Kai atspausdins jo raštus.
O skaitytajai stebėsis,
Raulo gudrumu gerėsis.

3. Ir redaktorius malonus,
Švpsosi į visus šonus.
Rintai Raulo raštą varto
Ir dėkoja daugel kartų.
Giria Raulo gerą mintį,
Žada jo mintis talpinti.

4. Tai begėdis niekadėjas!
Raulo mintis ir idėjas
Ėmė krepšin patalpino —
Tiek kūrybos sunaikino.

...êste amor de filhinha ficará moça: e poderá tornar-se, também, independente, se desde já seus pais pensarem no seu futuro. Um título da PRUDÊNCIA CAPITALIZAÇÃO é a mais fácil das formas de se constituir um pecúlio que nos garante os dias de amanhã. Se está em ótimas condições financeiras, apresse-se em oferecer aos seus, a consolidação do seu bem-estar adquirindo-lhes um título da PRUDÊNCIA CAPITALIZAÇÃO.

● COMPANHIA GENUINAMENTE NACIONAL PARA FAVORECER A ECONOMIA ●

PRUDÊNCIA CAPITALIZAÇÃO

Visais reikalais kreiptis pas NICOLAU VATOFF - Av. Rangel Pestana, 28 - 6.º and. - Sala 607 - (esquina rua 11 de Agosto)

APLANKYKITE

Naujai įrengtą ir
jaukiai dekoruotą
RESTORANĄ

Chopp
PIRATA

Lietuviški valgiai Malonus patarnavimas. Jauki aplinkuma. Pavizdinga švara. Kainos prieinamos.

Praça Carlos Gomes, 180 - Tel. 6-2843 - S. Paulo

KOMERCIANTŲ DĖMESIUI!

Didelis pasirinkimas įvairaus tipo folhinių (kalend.)

Arte Grafica
LITUANIA LTDA.

DIRBA VISUS SPAUDOS DARBUS

PIEŠINIAI KLIŠĖS SPAUDA

RUA VENDA NOVA, 116 - V. ZELINA
CAIXA POSTAL 4118 - SÃO PAULO

UŽSAKYKITE

MŪSŲ

LIETUVŲ

SAVO PRIETELIAMS

CASAS SÃO JORGE

APRENGIA VYRUS NUO GALVOS IKI KOJU

Batai, skrybėlės, marškiniai, kaklaraiščiai, kojinės, lietsargiai,
Taip pat batukai moterims ir vaikams.

Viskas geriausios rūšies, patvaru, gražu ir pigu.

IŠ FABRIKO TIESIAI VARTOTOJUI.

**INDUSTRIA E COMERCIO DE
CALÇADOS MATELIONIS LTDA.**

KRAUTUVĖS:

Largo do Cambucy, 105
Rua São Caetano, 526
Rua São Caetano, 510

FABRIKAS IR RAŠTINĖ:

Rua Javaés, 719
São Paulo

FOTO-STUDIJA BERNARDO

IKURTA 1890 METAIS

Išpildo meniškai įvairius foto darbus
Specialybė padidininams
tamsiuose tonuose ir sepia,
spalvinimai aliejiniais
dažais ir pastele

Arthur Schmidt

PRIIMAMI PAKVIETIMAI I NAMUS
SENU PORTRETU REPRODUKCIJOS

R. SÃO CAETANO, 447 - TEL. 4-5576 - S. PAULO

LIETUVISKAS RESTORANAS

VALGYKLA

POVILO JOTEIKOS

Skani pietūs, vakarienė,
užkandžiai, gėrimai, silkės,
lietuviški kopūstai, agurkai
košelienu, pizza napolitana

RUA DOS ITALIANOS, 711 - BOM RETIRO

Is Lgo. S. Bento eina onibusai 70 ir 71 iki galo. - Bondé 55

Savi pas savuosius

Composto e impresso na

ARTE-GRAFICA LITUANIA Ltda.

RUA VENDA NOVA, 116 - SÃO PAULO - VILA ZELINA